

ROČENKA

Cirkevného zboru Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku

Adamovské Kochanovce

Cirkevný rok 2010

ROČENKA

Cirkevného zboru Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku
Adamovské Kochanovce

Cirkevný rok 2010

Vážení čitatelia, bratia a sestry!

Otvárate 2. číslo ročenky, ktorá Vám chce priblížiť život Cirkevného zboru Evanjelickej cirkvi a. v. Adamovské Kochanovce v cirkevnom roku 2010. Bol to rok bohatý na udalosti menšieho, väčšieho ba i celocirkevného významu. Náš cirkevný zbor sa ich zhostil so všetkou vážnosťou, zodpovednosťou a úspešne.

K bohatému zborovému životu pribudli aktivity s najmladšími členmi zboru, biblické hodiny, otvorila sa zborová knižnica, aktuality prináša webová stránka zboru, vykonali sa technické úpravy interiéru i exteriéru kostola, vykonalo sa množstvo akcií v čase mimo služieb Božích. Všetko to sme sa snažili zachytiť v tejto síce útlej knižke, ale plnej lásky k Bohu a ľuďom.

Veríme, že tak, ako ste kladne prijali 1. číslo ročenky, ako ste sa s ňou chválili nielen medzi sebou, ale aj mimo cirkevného zboru na návštevách po Slovensku i v zahraničí, tak i toto číslo Vám prinesie radosť a pocit hrdosti na svoj cirkevný zbor.

Úvodom

Žalm 100,1-5 „Zvučne plesaj Hospodinovi celá zem! S radosťou slúžte Hospodinovi, vchádzajte pred Neho s plesaním! Vedzte, že Hospodin je Boh: On učinil nás, Jeho sme, Jeho ľud, ovce Jeho pastvy. Vchádzajte s vďakou do Jeho brán a s chválospevom do Jeho nádvorí; ďakujte Mu a dobrorečte Jeho

menu! Lebo je dobrý Hospodin, naveky trvá Jeho milosť a Jeho vernosť z rodu na rod.“

Milé sestry a milí bratia v Pánovi Ježišovi Kristovi, vážení čitatelia!

Máme veľa vecí, o ktorých sa predchádzajúcim generáciám ani len nesnívalo. Máme omnoho viac možností ako mali naši rodičia. Ale aj tu platí, že nie je zisku bez straty. Ak chceme niečo získať, musíme sa niečoho vzdať. Nové (otázne je či aj lepšie) nahrádza to staré. Máme omnoho viac, ako mali naši rodičia, starí rodičia. Už nemusíme ťažko fyzicky pracovať, nemusíme dlho čakať na čerstvo dozreté jablká, hrozno, čerstvú zeleninu. Všetko sa dá kúpiť. Stačí, aby sme v ktorúkoľvek ročnú dobu zašli do najbližšieho obchodu. Ak budeme uvažovať prísne ekonomicky, vyjde to dokonca ešte lacnejšie ako pracne vypestované dary zeme.

Ale život asi nebude len o prísne ekonomickom uvažovaní. Inak by sme museli byť spokojnejší ako starí rodičia, či rodičia, ktorí podľa nás žili „staromódnejším“ spôsobom. Ale, ajhľa, spokojnejší nie sme. Stratili sme životnú spokojnosť, takú pravú a hlbokú, ktorá je v človeku, aj keď životné okolnosti k nemu nie sú práve priaznivé. Našu nespokojnosť asi najviac vyjadruje každodenný nedostatok času. Stále opakujeme to naše: „Potom, zajtra, inokedy...“ Dnešný svet (a my v ňom) je taký uponáhľaný, že nemáme ani čas, aby sme rozmýšľali nad tým, odkiaľ všetko máme. Stratili sme schopnosť vážiť si veci, nevieme nebrať život, čas, jedlo, vodu, vzduch ako samozrejmosť. A to je len čiastkový výpočet toho, čo sme už stratili, alebo sa toho postupne zbavujeme.

Prispôsobujeme sa svojmu okoliu natoľko, že sa nám zdá, že nepotrebujeme Pánu Bohu ďakovať a už vôbec nie za veci pozemské. Všetko si predsa musíme aj tak sami zaslúžiť svojou prácou, alebo kúpiť za svoje peniaze. Je samozrejmé, že máme mnoho vecí. No ironicky zaznievajú naše vyjadrenia: „Veď sa tak snažíme

a to, čo máme je naše dielo.“ „Sme veľmi schopní ľudia.“ Ak máme pevnú vôľu a sebadisciplínu, dokážeme nesmierne mnoho. Bezpochyby takto môže hovoriť väčšina z ľudí. A tak ma už neprekvapí, keď otvorím noviny a čítam: „Boha možno ako ilúziu potrebujú tí, ktorí nie sú schopní vziať život do vlastných rúk.“

Miesto Boha má moderný človek iné potreby. Sú jednoducho veci, ktoré musí mať, nech by sa dialo čokoľvek. Chlieb, mlieko, kávu, čaj, maslo,... to, čo každý deň kladieme na stôl. Ale, čo ak to raz na stole nebude?! Je to utopistická predstava. Ale veľmi rýchlo k tomu môže dôjsť. A to práve vtedy, ak si my, kresťania, neuvedomíme, že náš život je skutočne a úplne celý v Božích rukách. Ak sa nevrátíme späť zo sveta ako márnотratné deti k svojmu Otcovi. Ak si neuvedomíme, že len u Neho je nám dobre. Práve k tomu nás vyzýva 110. žalm, práve k tomu nás vyzýva pohľad na udalosti, ktoré Pán v uplynulom roku pripravil a požeňal v našom zbore: vrátiť sa k Bohu, vrátiť sa do Jeho láskavého objímajúceho náručia.

110. žalm je pútnickou piesňou. Ľudia si ho spievali na ceste do chrámu. Náš život by sa mal v mnohom podobat' takémuto putovaniu. Všetci totiž putujeme, od narodenia cez smrť, až k nejakému cieľu. Ak je naším cieľom dom nebeského Otca, nebeský Boží chrám, potom chápeme žalmistove slová. Veď len človek, ktorý sa odovzdal Bohu si vie správne určiť priority vo svojom živote. Božie slovo nás učí zastaviť sa a oslavovať Boha. Tak to robí aj žalmista: „*Zvučne plesaj Hospodinu celá zem! S radosťou slúžte Hospodinovi, vchádzajte pred Neho s plesaním! Vchádzajte s vďakou do jeho brán a s chválospevom do Jeho nádvorí; ďakujte Mu a dobrorečte Jeho menu!*“

Pán Ježiš Kristus tieto slová premenil v život. Nepodliehal módnym trendom, starostiam o živobytie, ale zato si pravidelne nachádzal čas, aby mohol oslavovať Božie meno, aby svojmu nebeskému Otcovi slúžil a to aj každou službou ľuďom. Vchádzal do chrámu, aby ďakoval a dobrorečil za to, čo dal Boh nielen Jemu, ale všetkým, ku ktorým bol poslaný. Ďakoval Bohu za všetko, za každú „maličkosť“, aby nám tak ukázal, že vďační môže byť len ten, kto chodí s doširoka otvorenými očami.

Vďačnosť je prejavom našej závislosti. My však nechceme byť na nikom a na ničom závislí. Preto takmer typickou črtou človeka je robiť všetko na revanš. Nesmieme ostať nikomu nič dlžní, nie sme žobráci, aby sme boli odkázaní na dary či pomoc iných! Sme hrdí a nechceme byť závislí. Ak sa takto správame voči sebe navzájom, ako sa potom správame voči živému Bohu? Ak aj tušíme, že by sa Mu patrilo poďakovať, je to o tom, že sa snažíme svoj dlh u Neho vyrovnať zásluhami: chodím do kostola, dám milodar,... Ak si však prepočítame to množstvo darov Božích, za ktoré môžeme byť vďační (no myslím si, že sa nám nikdy nepodarí zostaviť ten zoznam bez chyby), javí sa takáto naša snaha vykonať niečo Pánu Bohu na revanš ako komická. Napriek tomu však ne-

vieme túto snahu vymazať zo svojej mysle, je tam stále prítomná a motivujúca.

Vďačnosť je síce vyjadrením našej závislosti na Pánu Bohu, ale je aj uvedomením si, kým sme. Uvedomením si, že sme Božími deťmi, o ktoré sa Boh stará z jediného dôvodu: Pretože sú!!! Ani naše deti si našu starostlivosť nijako nezaslúžili. Staráme sa o ne, pretože sú tu a bez našej starostlivosti by neprežili. A ak sú drzé a nevďačné, veľmi to bolí. Má snáď Boh srdce z kameňa?! Či Ho netrápi, keď Jeho ľud berie, žiada si a dostáva, prijíma bez toho, aby prosil a napokon zabudne čo i len poďakovať?!

Prečo sa bojíme byť vďační? Či je to málo, čo máme? Čím sme si zaslúžili nový deň svojho života? Čím sme si zaslúžili dostatok telesného i duchovného pokrmu? Vďaka komu môžeme s vďakou popísať toľké strany o aktivitách cirkevného zboru? Veď naša práca je len podielom na tom, že toto všetko máme.

Vďačnosť je znakom, že sa považuješ za Božie dieťa a vďačnosť má svoje „ovocie“. Tým ovocím je vnútorná radosť a vnútorný, hlboký a pevný pokoj. Hodnoty, ktoré sme kdesi v tom zhone stratili a bojíme sa ich ísť znova hľadať. Bojíme sa zastaviť, lebo nám ešte tak veľa treba. Bojíme sa aspoň na chvíľu zvoľniť tempo života, ktoré sme si zvolili, pretože by nám niečo mohlo uniknúť.

Žalmista vyslovil želanie: „*Vchádzajte s vďakou do Jeho brán a s chválospevom do Jeho nádvorí; ďakujte Mu a dobrorečte Jeho menu!*“ Tieto slová nie sú príkazom. Sú veľmi jasným pozvaním zastaviť sa, padnúť na kolena a ďakovať. Buď vďačný, lebo to, čo máš, máš len preto, že Boh je milostivý a rozhodol sa byť Tvojím Otcom, ktorý ti dá to, čo práve potrebuješ a ešte omnoho viac. Amen

Mgr. Ján Ochodnický
zborový farár

Základné informácie o Cirkevnom zbere Evanjelickej cirkvi a.v. Adamovské Kochanovce

Počet evidovaných členov k 31.12.2009: 1580

K cirkevnému zboru patria členovia Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku žijúci v obciach Chocholná-Velčice, Adamovské Kochanovce, Melčice- Lieskové, Ivanovce v okrese Trenčín.

Predsedníctvo zboru: Mgr. Ján Ochodnický, zborový farár
Ing. Slavomír Šikuda, zborový dozorca
Bohuš Danielčík, zástupca zborového dozorca

Kurátori: Milan Adamči, filiálka Chocholná
Milan Lukáč, filiálka Velčice
Dušan Ďuriš, filiálka Adamovce
Anna Strechová, filiálka Lieskové
Emília Fabianová, filiálka Melčice
Anna Križková, filiálka Ivanovce
Elena Wilkinson, zborová kurátorka

Zborové presbyterstvo:

Chocholná: Ondrej Cingálek, Ján Fábik, Viera Horňáková, Ján Juríček,
Anna Mikulová,
Lubomíra Adamčiová a Jarmila Mikulová - náhradné členky

Velčice: Alena Kollárová, Michal Kubis, Vladislav Ozimý

Adamovce: Anna Matejovičová, Ján Plesnivý, Vladimír Staňák,
Jaroslav Zongor- náhradný člen

Kochanovce: Eva Mikušaťová, Štefan Potoček,
Anna Petrová a Pavlína Šikudová - náhradné členky

Lieskové: Anna Erlichová, Darina Chrenková, Michal Richtárik,
Emília Vašková,
Darina Chrenková ml. - náhradná členka

Melčice: Dušan Fabian, Milan Kudla, Jarmila Misárošová, Emília Adašková,
Lubomír Staňák - náhradný člen

Ivanovce: Anna Grumbláková, Miroslava Križková, Ľudmila Lukáčiková,
Dana Ochodnická, Anna Poláková

Hospodársky výbor: Jarmila Misárošová, predsedníčka výboru
Elena Wilkinson
Peter Mikušať

Stavebný výbor: Milan Adamčí
Milan Lukáč
Ľubomír Staňák
Jarmila Šebánová

Účtovníčka: Marta Mitanová
Pokladník: Viera Hladká
Zvonárka: Pavlína Šikudová
Kantori: Martin Augustín
Jarmila Zajíčková
Zdenko Zajíček

Srdečne vás pozývame

Hlavné služby Božie v nedeľu o 8:30 v kostole

Detská besiedka v nedeľu počas hlavných služieb Božích o 8.30 v zborovom dome

Biblická hodina v stredu o 18.00 v zborovom dome

Spoločenstvo evanjelickej mládeže v sobotu o 17.30 v zborovom dome

Spoločenstvo evanjelických žien v 1. nedeľu v mesiaci o 14.00 v zborovom dome

Zborový spevokol vo štvrtok o 17:30 v zborovom dome

Klub na pevnj skale v piatok o 16:00 v zborovom dome

Vyučovanie v školskom roku 2010/2011

Katechumeni (1. ročník) v piatok o 15:00 v zborovom dome

Konfirmandi (2. ročník) v stredu o 15:00 v zborovom dome

Základná škola Chocholná – Velčice (všetky ročníky) v utorok 13:15 – 14:00

Základná škola Ivanovce (všetky ročníky) v stredu 8:00 – 8:45

Základná škola Melčice – Lieskové, 1. a 2. ročník, v stredu 11:30 – 12:15

Základná škola Melčice – Lieskové, 3. a 4. ročník, v stredu 10:35 – 11:20

Základná škola Melčice – Lieskové, 5. a 6. ročník, v stredu 12:25 – 13:10

Základná škola Melčice – Lieskové, 7., 8. a 9. ročník, vo štvrtok 12:25 – 13:10

Materská škola Chocholná – Velčice v utorok 14:30 – 15:00

Materská škola Melčice – Lieskové v stredu 9:45 – 10:15

Materská škola Adamovské Kochanovce vo štvrtok 9:45 – 10:15

Materská škola Ivanovce vo štvrtok 14:30 – 15:00

Kronika cirkevného roku 2010

November 2009

Krásna tradícia na záver cirkevného roka

I takto by sa dal nazvať čas, ktorý strávili sestry zo Spoločenstva evanjelických žien v zborovom dome **27. novembra**, posledný piatok cirkevného roku, aby s láskou pripravili medovníčky pre všetkých, ktorí prídu na štedrovečerné služby Božie. Pomocníkov prišlo dosť, a tak sa mohli pustiť do sladkého pečenia. Jedny vaľkali cesto, druhé vykrajovali, ďalšie potierali vajíčkom a zdobili. Vôňa medovníkového pečiva sa niesla široko – ďaleko. A keďže čas sa rýchle krátil, po nedeľnom stretnutí Spoločenstva evanjelických žien zostali naše sestry chvíľu dlhšie a medovníčky zabalili, aby boli na sviatočný večer pripravené. Aj touto cestou ďakujeme všetkým sestrám, ktoré venovali svoj čas a pripravili darček pre každého z prítomných na štedrovečerných službách Božích.

Zapojili sa všetky generácie

Začiatok nového cirkevného roka

Advent, čas prípravný a vzácny
sa s vencom sviežim v obraz spája,
naň nezabúdaj v rušnej práci,
veď je to posol túžob raja.

Čas plynie svojím nemenným tempom, a predsa sa nám s pribúdajúcimi rokmi zdá, že sa miňa akosi rýchlejšie. No nie je to len čas, ktorý z nás robí svojich neslobodných otrokov. Čoraz intenzívnejšie, takpovediac na vlastnej koži prežívame rôzne závislosti. Stále viac ľudí sa stáva otrokmi alkoholu, hazardných hier, drog. Prepadáva nás pocit samoty, ťažoby, depresia, nechut' žiť, nedostatok životnej energie. Máme viac problémov a starostí ako pokoja a radosti.

A po čom najviac túžime? Dostať sa von z tohto bludného kruhu. Stať sa slobodným, žiť v radosti a láske. Hľadáme rôzne spôsoby, ako sa vyslobodiť. A preto práve nám je určené biblické posolstvo z evanjelia podľa Lukáša: „*Duch Pánov nado mnou; lebo pomazal ma zvestovať chudobným evanjelium,*

[uzdravovať skrúsených srdcom] poslal ma hlásať zajatým prepustenie a slepým navrátenie zraku, utláčaným oslobodenie, a zvestovať vzácny rok Pánov.“ (L 4,18-19)

Slová, ktoré prečítal Pán Ježiš v nazaretskej synagóge sa stali základom kázne slova Božieho **29. novembra v 1. adventnú nedeľu** pre sestru **Jarmilu Zajíčkovú**. Pripomenula, že Pán Ježiš prichádza k nám všetkým, ako Ten dlho očakávaný Pomazaný Hospodinov a zvestuje vzácny rok Pánov. Prichádza, aby nás vyslobodil. Nie preto, že si to zaslúžime, ale z milosti a lásky k nám. Prichádza, aby zlomil putá lenivosti, egoizmu, pýchy, sebeckosti, lakomstva, nenávisti, rôznych závislostí...

Je paradoxné, že niektorí z nás ani nevedia, že sú vo väzení. Nevieme, že existuje aj lepší, hodnotnejší život. Pán Ježiš však vracia zrak slepým. Otvára nám oči, aby sme uvideli, kým a čím je riadený náš život, ak ho neriadi Boh sám. Či náš život určuje pohodlie. Či televízor alebo počítač nahrádza dôležité rozhovory s rodinou a priateľmi. Či nás dokáže maximálne rozčúliť, ak nemáme na stole perfektné jedlo alebo dokonale uprataný dom. Či je jedným z najdôležitejších cieľov nášho života kúpiť si úžasnú auto alebo mať veľký bankový účet a ak nie veľký, aspoň väčší ako má môj sused.

Pán Ježiš vracia zrak slepým, ktorí nevidia, že najdôležitejšie je získať večný život, pretože časnosť sa raz pomíne. Keď Mu otvárame dvere svojho srdca, On nám otvára nové možnosti. Naplnia nás svojou láskou, ktorá jediná dáva skutočný zmysel života, nádejou, vierou v nový začiatok a v dobrý koniec v Otcovom náručí.

Pán Ježiš vracia zrak slepým, ktorí žijú v sebaľútosti. Vyvádza z myšlienok, že mne bolo viac ukrivdené, že v prvom rade ja som ten, ktorému sa treba ospravedlniť. Obracia náš zrak k manželovi/manželke, deťom, rodičom, ku známym a dáva do nášho srdca otázky: Ako som ja ublížil / ublížila? Koho by som ja mal / mala poprosiť o odpustenie?

Pán Ježiš prichádza, aby uzdravil naše skrúsené srdcia, aby nám odpustil. Berie bremeno našich vín ako ťažký batoh z našich pliec a kladie ho pod svoj kríž. Hovorí: už nie si viac otrokom, väzňom svojho hriechu, ale si slobodné dieťa Božie. Satan už nemá nad tebou moc. Patíš medzi vyvolených, svätých, ospravedlnených krvou Baránka Ježiša Krista.

Pán Ježiš nás volá: „*Podťe ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení; ja vám dám odpočinutie... lebo moje jarmo je lahodné a moje bremä ľahké.*“ (Mt 11, 28.30) Boží Syn prepúšťa zajatých, otvára oči slepým a uzdravuje skrúsených srdcom. Robí to úplne zadarmo. Nežiada nič iné, len naše srdce. Preto odpovedzme na Jeho jedinečné volanie a dovoľme Mu, aby vyviedol náš život z väzenia rôznych závislostí. Ak chce, aby sme niekomu odpustili, urobme to. Ak vieme, že máme poprosiť niekoho o odpustenie, nájdime tú odvahu a choďme čím skôr za tým

človekom. Ak tú odvahu nemáme, prosme o pomoc Ducha Svätého, ktorý pôsobí v nás, aby sme chceli aj činili nad svoju dobrú vôľu.

December 2009

Svet okolo nás počas Vianoc

Pod týmto názvom pripravili členovia Spoločenstva evanjelickej mládeže adventný večierok **12. decembra** v predvečer 3. adventnej nedele. Pozvanie na zaujímavý program prijali i mládežníci z Cirkevného zboru Trenčianske Stankovce. Po spoločnej oslave Nebeského Otca v piesňach a modlitbách sa prítomní pobavili i poučili pri hre Biblický milionár.

Hlavné slovo večera mal brat farár, ktorý sa v zamyslení pokúsil nielen popísať okolitý svet počas vianočných sviatkov s jeho staršími, ale i novými tradíciami, no vyzval všetkých prítomných, aby sa nedali strhnúť prúdom toho, čo je moderné a takzvané normálne, ale pevne stáli na jedinom správnom základe, ktorým je Ježiš Kristus. Veď viera v Neho nie je sezónnou a sviatočnou záležitosťou, ale každodenným chodením s Ním. Svet okolo nás sa počas Vianoc na chvíľu zmení a ľudia vybočia zo svojich zabehnutých koľají. Stačí však pár dní a sviatočná nálada pomíne, citlivosť k potrebám blížnych vychladne. No viera v Božieho Syna nám dáva silu vzoprieť sa vonkajšiemu tlaku a zachovať si pokoj a radosť, dary od Pána, ktoré ani plynúci čas neoslábí.

Herodes a Herodias

V skoré nedeľné popoludnie **13. decembra** prijalo 29 bratov a sestier z nášho cirkevného zboru pozvanie na **výlet do Bratislavy**. Cieľom zájazdu boli nielen vianočné trhy, ale predovšetkým divadelné predstavenie hry P. O. Hviezdoslava Herodes a Herodias v štúdiu SND.

Prvým príjemným prekvapením boli snehové vložky poletujúce po sviatočne vysvietených uliciach hlavného mesta. Bolo ťažké rozhodnúť sa, na ktorom mieste postáť, či sa započúvať do piesní, vianočných melódií alebo sa nechať unášať prúdiacim davom ľudí. Bohatú pastvu pre oči neponúkali len predávajúci so svojím tovarom, ale tiež zruční umelci, ktorí priamo na mieste predvádzali prácu svojich šikovných rúk. Väčšina prítomných však neomylné kráčala k tribúne na Hlavnom námestí, kde folklórne súbory z rôznych končín Slovenska uchvátili prítomné publikum svojimi vystúpeniami.

Osobitný kultúrny zážitok však u väčšiny prítomných zanechalo nové naštudovanie príbehu o moci, láske, vášni a vražde Jána Krstiteľa inšpirované biblickým príbehom z pera P. O. Hviezdoslava Herodes a Herodias. Príbeh sa odohráva za vlády Herodesa Antipasa, ktorý je vykreslený podľa historických skutočností: samolúby, požívačný, bezohľadný k okoliu. Berie si, čo chce, a nehľadá na city iných. Surovo odvrhne svoju prvú manželku Tamar, aby si zobral Herodiadu, manželku svojho nevlastného brata Herodesa. Čoskoro si však začne všímať manželkinu dcéru, mladučku Salome. Je to ešte dievča, ktoré má svoje sny a ideály, je vzdorovité voči návrhom nevlastného otca, ale dá sa presvedčiť svojou matkou. Keď Herodes oslavuje narodeniny, matka prehovorí dcéru, aby tancovala na hostine. Salome tak aj urobí, za čo jej Herodes sľúbi splniť čokoľvek si zažela. Naivné dievča zašepká svoju prosbu Herodesovi do ucha, ale nakoniec je prekvapená, zdesená a zhrozená, keď na striebornej tácke prinesú skrvavenú hlavu Jána Krstiteľa. Bolo to prekvapenie, ktoré pripravila a zosnovala jej matka bez toho, aby Salome o tom vedela. Dcéra to matke aj bezprostredne vyhodila na oči, že ona je vinná, nie Salome. Na záver príbehu sa v paláci objavuje Tamar v čele vojska, aby pomstila svoju pohanu. Herodes a Herodias sa na záver drámy odoberú do milosrdného vyhnanstva, vládu získava Herodes Agrippa. Ako píše antickí dramatici: Dráma sa skončila, zatlieskajte.

P.O. Hviezdoslav Herodes a Herodias: Modlitba Jána Krstiteľa

Hospodine, Pane nebies i zeme, ktorý v moci Svojej ohlasuješ sa nám ohnivým Jazykom hromu, nám biednym tvorom, kľáčiacim pred Tebou s bázňou, ó, ozývaj sa bez prestania v našom vedomí a svedomí, aby sme boli pokorní duchom, nepochybne a neohrozene vyznávali zjavenú pravdu Tvoju: ať čím prv zjádeme k Tomu, ktorého si poslal k nášmu spaseniu. Áno, s radosťou prijmeme svedectvo Jeho, aby sme spečatili to, že si Ty Bohom pravdomluvným.

Lebo Ten, ktorého si Ty poslal, svoje Tvoje hovorí. Ty? Otec, miluješ Ho ako Syna a všetko dal si do rúk Jeho. A kto verí v Syna, má život večný, ale kto je neveriaci Synovi, neuzrie život, ale hnev Boží zostáva na ňom. Amen.

Štúdio Slovenského národného divadla bolo akoby predurčené na zhladnutie tejto drámy, pri ktorej mal divák pocit, že herci hrajú práve pre neho, ba vlastne nehrajú, ale prežívajú dej, ktorý je pri skúmaní hĺbky ľudských pohnútok a pocitov stále aktuálny.

Vianočné sviatky

Rok čo rok sa pri slávení narodenia nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista zaplní kostol do posledného voľného miesta. Nie inak tomu bolo i počas týchto Vianoc. Stretli sme sa, snád' nie zo zvyku, mŕtvej tradícii, ale z radosti a vďačnosti Bohu za nesmierny dar, ktorý nám hriešnym ľuďom dal, keď prelomil diablov plán zviazať nás všetkých putom otroctva hriechu a poslal Svojho Syna na záchranu a spásu svojich detí.

V štedrovečernej kázni sme si vypočuli i tieto myšlienky: **„Možno, že tento rok pre mnohých z nás nebol práve najľahší. Niektorí z nás sa museli vyrovnat' so stratou zamestnania alebo iných istôt, niektorí stratili svojich blízkych a zostali sami. A preto patrí k Vianociam i nádej, čakáme, že nám Vianoce prinesú radosť, pomôžu vyriešiť to, čo ako ťažký balvan leží v našej duši. Skutočnú radosť, nepominuteľnú nádej však nemôžeme očakávať od ľudí, ale jedine od Boha.**

Betlehemskí pastieri si žili svoj obyčajný život, venovali sa svojim každodenným povinnostiam. Do ich životov však bez ohlásenia vstúpil živý Boh. Nezdá sa, že by to boli ľudia, ktorí pravidelne chodili do chrámu a plnili si svoje náboženské povinnosti. A predsa práve im anjel zvestuje narodenie Spasiteľa. Pastieri s niečím takým vôbec nepočítali. Ale Božie cesty, Božie uvažovanie je už také. Boh pomáha tak, ako sám uzná za vhodné a vtedy, keď On spozná správny čas.

Pastieri z Betlehema mali pred sebou rušnú noc. Hospodin zmenil ich plány a všetko obrátil „na ruby“. Miesto nočnej stráže pri stáde sa ponáhľali do Betlehema. Navonok síce boli tí menej vhodní, ale aj oni mali svoje životné sny, skryté potreby, plány,...a niekde pod tým aj vieru. A práve preto porozumeli anjelskej správe a vedeli, že musia ísť do Betlehema. Potrebovali vedieť, či to, čo prežili je zjavenie od Boha alebo len prelud, sen. Potrebovali si overiť, či dobre počuli a pochopili to, čo im anjel oznámil.

Cestou ich nepoháňa „obyčajná“ ľudská zvedavosť. Veď ak v Betleheme skutočne koná Boh, ak medzi nás prichádza v tom Dieťati ako Spasiteľ a Záchranca, potom nás to musí zaujímať, pretože sa jedná o nás, o náš život, o našu spásu. Pastieri našli to, čo hľadali – „nemluvniatko uložené v jaslách“. Na práve narodenom dieťati toho síce veľa nevidieť. Ale Jozefovi, Márii a napokon i pastierom stačí pohľad na bezbranné dieťa, aby pochopili, že Boh splnil to, čo zaslúbil. Mesiáš už prišiel. Narodil sa.

Asi by sme sa nedivili, keby pastieri zostali v Betleheme. Nebolo by normálne,

keby tam zostali a tešili sa z narodenia Spasiteľa?! Ved' sú dôležitými svedkami toho, že Boh prichádza ľuďom na pomoc a oni o tom môžu rozprávať - o anjeloch, nočnej ceste do Betlehema, o nemluvniatku. Pastieri však urobia niečo celkom nečakané, nezostanú tam. Vracajú sa domov, späť do práce, k svojim povinnostiam, ale nie do starých koľají. Ich životy sa zmenili. Ich nádej sa premenila na radostnú istotu: Mesiáš je tu. Boh prišiel medzi nás.

Pokúšenie zostať pri jaslách je dnes možno ešte väčšie ako vtedy. V priebehu dvadsiatich storočí sa jasle zmenili. Sú útulné, vyzdobené, krásne voňajúce. Chceli by sme, aby Vianoce s

tým všetkým, čo k ním dnes patrí, trvali dlhšie. Krásne melódie, chutné jedlá, neopakovateľná atmosféra. Ale to nie je zmysel a posolstvo Vianoc. Ich pravý zmysel je v evanjeliu. A tam sa dozvieme, že s Ježišom, naším Spasiteľom, Záchrancom sa môžeme stretnúť kdekoľvek. Nemusíme cestovať do Betlehema. Všade, kde sa káže evanjelium Ježiša Krista, je Boží Syn prítomný svojím Duchom. Je prítomný ako ten Pán, ktorý pozná náš strach, obavy, úzkosť, smútok, naše myšlienky, plány. Je prítomný ako Pán, ktorý zobral naše hriechy na svoje plecia a za ne bol ukrižovaný, aby sme my mohli byť oslobodení. Je prítomný ako Pán, ktorý premohol diabla a smrť, vstal z mŕtvych, žije a kraluje na večné veky. Boh neprišiel na tento svet, aby vznikol ďalší sviatok plný krásnych spomienok, emócií. Boh prišiel, aby nás vyslobodil zo zla. Prišiel sa dotknúť našich bolestí, chorôb, trápení, hriechov a uzdraviť ich. Boh na nás čaká ako náš Záchranca. Chce sa s nami vrátiť domov, k našim plánom, povinnostiam, úlohám, do bežného života. Chce byť s nami, viesť nás po cestách života. Všetci Ho potrebujeme! Využime teda i túto príležitosť a pozvime Ho do svojho života.“

Pozvanie k Bohu zaznelo i pri vystúpení detí z detskej besiedky v nimi prednesených básňach a piesňach. K radostnej nálade svojím vystúpením prispeli i členovia mládeže a spevokol svojou piesňou. Pri východe z kostola prijali prítomní nielen želanie požehnaných sviatkov od brata farára a brata dozorcu,

ale tiež sladké medovníky, ktoré napiekli a vyzdobili naše sestry. Vďaka Bohu za všetkých, ktorí neskrývajú dary od Neho prijaté, ale s radosťou a štedrosťou sa o ne dokážu podeliť.

27. decembra, v nedeľu po Vianociach **bola pokrstená Hana Križková**, prvorodená dcéra Juraja Križku a Miroslavy Križkovej r. Kolárovskej z Melčíc – Lieskového.

Január 2010

Istota v novom roku

So slovami z knihy proroka **Ozeáša, zo 14. kapitoly, 3. verša**: „**Vezmite so sebou slová ľútosťi a obráťte sa k Hospodinovi. Povedzte Mu: Odpusť nám všetky viny, prijmi, čo je dobré, my chceme splácať ovocím svojich perí.**“ , ktoré sme vyžrebovali ako verš Písma svätého pre náš cirkevný zbor na rok 2010 sme vstúpili 1. januára 2010 do nového kalendárneho roka.

V prvý deň nového roku sme sa stretli na službách Božích nielen v očakávaní udalostí a vecí, ktoré nám budúce dni prinesú, ale i s istotou, že Boh je s nami vo všetkých skúškach, ťažkostiach, ale i radoostiach života. V tomto presvedčení nás utvrdili i slová z Evanjelia podľa Jána 16,33 „*Toto som vám povedal, aby ste mali pokoj vo mne. Na svete máte súženie, ale dúfajte, ja som premohol svet.*“ Niekedy sa sústreďujeme na slová: „*Na svete máte súženie.*“ Tak tomu už vo svete je, takto to vo svete „chodí“. Nezábúdajme však na to, čo platí: „*ale dúfajte, ja som premohol svet.*“ Ježiš vybojoval zápas s hriechom a diablom. Nech sa svet akokoľvek vzpiera, z Božej moci sa nemôže vymaniť. Preto nech sa deje čokoľvek, Pán Ježiš nás neopustí, nenechá nás bojovať proti presile. Ľudský hriech a všetko zlo na svete má svoje hranice, pretože Kristus premohol tento svet. To nech zostáva pevná istota v našom životnom putovaní.

Brat farár na službách Božích poďakoval všetkým bratom a sestrám, ktorí

akýmkoľvek spôsobom pomáhajú pri práci v cirkevnom zbere. Osobitne poďakoval **sestre Olge a Michalovi Srnánkovým**, ktorí ukončili svoje pôsobenie vo funkciách zvonárky a pokladníka. Na ochotu manželov Srnánkových sme si počas dlhých rokov privykli a to aj vďaka tomu, že svoju službu vykonávali nad rámec povinností. Kedykoľvek sme

potrebovali ich pomoc, neodmietli a hlboko načreli do zbierky skúseností, ktoré počas dlhoročného plnenia úloh zvonárky / kostolníčky a pokladníka získali. Nech ich aj naďalej všemohúci Pán žehná v dňoch, ktoré im pre túto časnosť vymeral.

Zborový dozorca vo svojom príhovore okrem iného uviedol: „Jeden rok prešiel a my s nádejou pozeráme do toho nového. Lenže nie je to vždy a u každého takto. Niekto sa nevie tešiť na to nové čo prichádza, pretože sa ešte stále nedokázal zbaviť tých starých vecí. Možno mu zostali ako démoni zavesení na krku a škrtia ho, nedovoliac dýchať nový svieži vzduch roku 2010. Aj to sa stáva. Predierame sa životom a keď máme pocit, že by niečo mohlo konečne skončiť, miesto pokoja načrieme opäť do hĺbín ťažkosti a ideme po ešte ťažšej ceste, ako bola tá predtým. Padáme a vstávame a takto stále dokola. Milí bratia a sestry, existujú východiská z tejto situácie? Áno existujú, ale je to ťažké. Chce to totiž vzdať sa individualizmu, ktorý ochudobňuje tento svet o spoločné zážitky, radosti, o spoločenstvo. Práve v tomto povianočnom čase je dôležité, aby sme to, čo sme počuli počas Vianoc, zvest' radosti o narodenej Láске – Ježišovi, pretvorili do skutkov. Do skutkov, ktoré by naplnili slová. Boh tiež najskôr hovoril, potom vykonal to, čo sľúbil. Poslal na Zem svojho Syna, aby naplnil ľudské srdcia nádejou. Aby dal životu zmysel, ktorý sme stratili. A toto sa deje i dnes. Tisíce rokov od Betlehemskej udalosti. Aj dnes by si mali ľudia naplňovať srdcia pravou láskou a nádejou. Ako kresťania ju vnímame práve v tej Božej láske, ktorá nám darovala ďalší rok života.“

Spojení Božou láskou

Pod týmto názvom sa **10. januára**, v prvú nedeľu po Zjavení Krista Pána uskutočnilo zborové popoludnie v spoločenskej miestnosti zborového domu. O tom, že to bude vydarené stretnutie nikto z nás nepochyboval, veď bolo pripravené nielen po organizačnej stránke, ale predovšetkým na modlitbách.

Po úvodných modlitbách a speve nábožných piesní, pri ktorých nás hudobne sprevádzali bratia Martin Augustín a Juraj Adamčí sme sa venovali téme: Božia láska, ktorá nás spája. Brat farár vo svojej úvahe poznamenal: „Láska je veľmi obľúbené slovo, pod ktorým si ľudia predstavujú veľké množstvo vecí od milostných citov, náklonnosti, obľúbenosti, túžbe po ovládaní, zbožňovaní rôznych idolov až k potrebe milovať a byť milovaný. Keď Písmo hovorí o láske, má pre to slovo celkom konkrétny obsah. Božia láska sa prejavila v Pánovi Ježišovi Kristovi. On žil na rovnakej zemi v rovnakom ľudskom tele ako my, trpezlivo hovoril o Božom kráľovstve, vyučoval, pomáhal trpiacim, nakoniec vzal na seba aj trest za hriech, aby tí, kto v Neho uveria mohli prísť k Bohu. Nenechal svojich učeníkov v neistote ani po vstupe na nebesá a poslal im Ducha Svätého.

Boh nás miluje a túži, aby sme i my milovali Jeho i svojich blízkych. No práve s touto láskou to až tak bezproblémové nie je. Božie slovo nás však varuje, že nie je možné nahovárať si, že milujeme Boha a pritom nemilovať bratov a sestry. To je v úplnom rozpore. A tak, ak nechceme opustiť Boha, nemôžeme žiť v neláske k svojim blízkym.

Pán Ježiš povedal: „Pretože nepravosť vyvrcholí, ochladne láska mnohých.“

(Mt 24,12) Nepravosti môžu udusiť lásku. Ale Pán Boh si to neželá. To si želá ten zlý. Pretože vie, že tak je možné poškodiť Božie dielo. Pán Boh však na našej vzájomnej láske trvá. Preto nám dáva svoje Slovo. V Zjavení Jána čítame: „Mám však proti tebe, že si opustil svoju prvú lásku. Spamätaj sa, odkiaľ si odpadol, kajaj sa a rob prvotné skutky! Ak nie, prídem na teba, pohnem tvojím svietnikom z miesta, ak sa nebudeš kajat!“ (Zj 2,4-5) Spamätaj sa - znamená najprv pozri na to ako Boh konal s tebou, čo všetko vykonal pre teba, koľko tebe musel odpustiť. Kajaj sa - aj my sa smieme v pokání vrátiť, prosiť za odpustenie a znovu sa postaviť na Božiu stranu. Konaj ako prv - smieme sa rozhodnúť, že budeme milovať brata a sestru. A to všetko preto, že poznáme a okúsili sme Božiu lásku, o ktorej evanjelista Ján píše: „Kto nemiluje, nepoznal Boha, pretože Boh je láska. V tom sa prejavila Božia láska k nám, že svojho jednorodeného Syna poslal Boh na svet, aby sme žili skrze Neho. V tom je láska, že nie my sme milovali Boha, ale že On miloval nás a poslal svojho Syna ako obeť zmierenia za naše hriechy. Milovaní, keď si nás Boh takto zamiloval, aj my sa máme milovať navzájom. Boha nikto nikdy nevidel; ak sa milujeme, Boh zostáva v nás a Jeho láska je v nás dokonalá.“ (redakčne krátené)

Novomanželka Petříkovi

Pár tento žehnaj Pane

Prvý pár, ktorý v našom kostole uzatvoril manželstvo v roku 2010 tvorili **Mgr. Martin Petřík z Trenčína a Bc. Renáta Mítanová z Chochoľnej – Velčíc**. Snúbenci i prítomní svadobčania si v príhovore dňa **23. januára** mohli vypočuť, že manželstvo je Božou odpoveďou na ľudskú potrebu lásky, spoločensva a pomoci. Brat farár manželom zaželal, aby vo svojom manželstve našli všetko, čo Boh človeku v manželstve dáva: vzájomnú lásku, oddanosť, jednotu a súdržnosť, pomoc v odlišnosti toho druhého a radosť zo spoločensva.

Zborový ples

Túžba žiť ako spoločensvo veriacich ľudí, ktorí sa dokážu spoločne modliť, počúvať Božie slovo, niesť bremená druhých, ale práve tak sa i spoločne zabaviť viedla našich mládežníkov k myšlienke zorganizovať kultúrne podujatie trocha väčšieho rozmeru, zborový ples. Pozvanie bolo určené nielen pre evanjelikov z nášho cirkevného zboru, ale pre všetkých, ktorí sa túžia zabaviť a pritom nezaprieť svoju vieru. A tak sa v **piatok 29. januára** v sále kultúrneho domu v Adamovských Kochanovciach stretli všetci, ktorých myšlienka našich mládežníkov oslovila.

Otvorenie plesu

O prekvapenia nebola núdza. Ples otvoril zborový dozorca Slavomír Šikuda a hlavná organizátorka Eva Kadlečíková. Na parket pozvali profesionálny tanečný pár, ktorý predviedol nielen krásu tancia, ale pozval k tancu i všetkých prítomných. Do tancia i na počúvanie hrala Nemšovská šestka. Naši mládežníci si pripravili ďalšie prekvapenie: štvorylku, ktorá v ich podaní spestrila krásny večer.

Súčast'ou plesu bola i tombola, ktorá potešila nielen výhercov jednotlivých cien, ale všetkých prítomných, pretože celý výnos z nej bol určený pre Evanjelickú špeciálnu školu internátnu pre hluchoslepé deti v Červenici. Na účet tejto školy prispeli „plesajúci“ evanjelici sumou 750,- €

Február 2010

Zasadnutie zborového presbyterstva

Pod vedením zborového dozorca Slavomíra Šikudu a zborového farára Jána Ochodnického sa v **piatok 5. februára** konalo zasadnutie zborového presbyterstva, ktorého hlavnou úlohou bolo pripraviť výročný zborový konvent. V úvode bola podaná správa o plnení uznesení z predchádzajúceho zasadnutia zborového presbyterstva: cirkevný zbor vydal Ročenku, ktorá bola zdarma distribuovaná do každej evanjelickej domácnosti, boli zakúpené hudobné nástroje (keybord a gitara) a kancelárske zariadenie (projektor, plátno, kopírovací stroj, trezor), bola spustená obnovená internetová stránka cirkevného zboru, do výukovej miestnosti v zborovom dome bol inštalovaný ďalší radiátor.

V ďalšom bode programu si prítomní vypočuli správu o hospodárení cirkevného zboru v roku 2009: príjmy cirkevného zboru z nájmu 3099,94 €, dary 22691,36 €, ofery 10261,39 €, cirkevný príspevok 7833,94 €, ostatné 946,79 €, príjmy celkom 44833,42 € a výdavky: opravy 4822,32 €, cestovné 363,60 €, telefón 489,36 €, poistky 452,- €, ostatné 2688,80 €, voda 110,17 €, elektrická energia 877,70 €, plyn 4521,10 €, daň z príjmu 340,33 €, príspevky vyššej COJ 1197,67 €, príspevky iným COJ 276,10 €, výdavky celkom 18953,48 € Kontrolu hospodárenia vykonal hospodársky výbor na svojom riadnom zasadnutí a odporučil zborovému presbyterstvu správu o hospodárení prijať, čo prítomní jednohlasne urobili.

Zborové presbyterstvo prerokovalo a schválilo návrh rozpočtu cirkevného zboru na rok 2010. Z rozpočtu vyberáme: príjmy z majetku 3000,- €, dary 9000,- €, ofery 9000,- €, cirkevný príspevok 7500,- €, ostatné príjmy 810,- € príjmy celkom 29310,- € a výdavky: opravy 2000,- €, cestovné 400,- €, reprezentácia 500,- €, telefón 500,- €, revízie 100,- €, poistky 450,- €, ostatné 450,- €, časopisy 1280,- €, kancelárske potreby 200,- €, vodné 200,- €, elektrická energia 900,- €, plyn 4000,- €, daň z príjmu 570,- €, príspevky vyššej COJ 1200,- €, príspevky iným COJ 300,- €, výdavky celkom 14900,- €

V bode rôzne zborové presbyterstvo schválilo navrhnúť sestru Pavlínu Šiku-

dovú na funkciu zvonárky - kostolníčky, sestru Eleny Wilkinsonovú za členku hospodárskeho výboru. Členovia presbyterstva schválili zmeniť spôsob výmeny oltárneho rúcha prostredníctvom záchytnej lišty, čím by sa predišlo opotrebovaniu bohoslužobných predmetov (svietnikov a kríža), ktoré sa dosiaľ pri každej výmene rúcha skladali z oltára. Vzhľadom k pozitívnemu ohlasu na vydanie Ročenky nielen medzi členmi cirkevného zboru sa zborové presbyterstvo uznieslo na pokračovaní vydávania Ročenky aj v ďalšom roku. Kvôli námraze, ktorá sa počas zimných mesiacov tvorí pri vstupe do kostola, bolo rozhodnuté osadiť nad vchodom striešku.

V sobotu **6. februára bol pokrstený Dušan Estergájoš**, prvorodené dieťa Dušana Estergájoša a Moniky Estergájošovej, rodenej Michaličkovej z Melčíc – Lieskového.

V pondelok **8. februára** sa brat farár zúčastnil školenia na Generálnom biskupskom úrade ECAV k príprave služieb Božích vysielaných v Slovenskom rozhlasu a v Slovenskej televízii. Začala sa tým príprava ordinácie novokňazov našej cirkvi, ktorá z rozhodnutia zboru biskupov bude 31. júla v Adamovských Kochanovciach.

Výročný zborový konvent

V Predpôstnu nedeľu **14. februára** sa pod vedením zborového predsedníctva konal **výročný zborový konvent**. V kňazskej správe vychádzajúcej zo slov z knihy proroka Ozeáša: „*Vezmite so sebou slová ľúlosti a obráťte sa k Hospodinovi. Povedzte Mu: Odpusť nám všetky viny, prijmi, čo je dobré, my chceme splácať ovocím svojich perí.*“ (Oz 14,3) položil brat farár dôraz na to, aký je Boh, akí sme my ľudia, ale predovšetkým na výzvu obrátiť sa k Bohu a vyznať Mu všetky svoje hriechy. Okrem iných zazneli i tieto myšlienky: „Pokánie nie je ustanovenie cirkvi, ani často používaný slovný zvrät. Pokánie je podmienkou nového života. Kto neľutuje svoj hriech v pokornom pokání, nemôže začať nový život s Kristom. Len živý vzťah s Bohom, vzťah živený Slovom a Duchom Svätým, nás môže vytrhnúť z pokušenia a priviesť nás cez mnohé úzkosti a skúšky, ktoré na nás možno čakajú.“

Počas ďalšieho rokovania zborový konvent schválil správu o hospodárení cirkevného zboru za rok 2009 a rozpočet na rok 2010. Do funkcie zborovej pokladníčky zvolil sestru Vieru Hladkú, za zvonárku – kostolníčku sestru Pavlínú Šikudovú a za členku hospodárskeho výboru sestru Eleny Wilkinsonovú. V diskusii vzišiel návrh vyhlásiť mimoriadnu offeru pre rodinu zosnulého br. farára Radoslava Cingľa. Zasadnutie zborového konventu sa skončilo modlitbou a spevom hymny „*Hrad prepevný*“.

Marec 2010

V 4. pôstnu nedeľu **14. marca** boli po službách Božích **pokrstení Emma Lackovičová**, prvorodené dieťa Jozefa Lackoviča a Jarmily Lackovičovej, rodenej Mitanovej z Chocholnej – Veľčíc a **Samuel Fabian**, druhé dieťa Drahoslava Fabiana a Janky Fabianovej, rodenej Januškovcej z Adamovských Kochanoviec.

I v tomto školskom roku sa deti z nášho cirkevného zboru zúčastnili **biblickej olympiády**. Zborové kolo sa konalo v stredu **24. marca** v Základnej škole Melčice- Lieskové. Žiaci rozdelení do troch vekových kategórií si z Biblie čítali príbeh starozmluvných žien: Evy, Sary, Rebeky, Ráchel, Ley, Rachaby, Debory, Rút, Noémi, Anny, Ester a z Novej zmluvy príbehy apoštola Pavla z jeho misijných ciest. Zo zborového kola **postúpila Katarína Ozimá a Linda Dedíková**, obe z 2. kategórie (žiaci 5. a 6. ročníka).

Medzi 5. a 6. pôstnou pôstnou nedeľou, 22. – 26. marca sa veriaci nášho zboru stretávali na bohoslužbách **modlitebného týždňa**.

O tom, že členovia nášho cirkevného zboru sa vedia stretnúť aj pri práci sme sa mohli presvedčiť **27. marca**, keď **sa konala jarná brigáda** pri zveľaďovaní okolia zborového domu a kostola. Upravovali sme terén na nové parkovisko a vyhrabávali sme trávnik vo dvore pri zborovom dome a pri kostole. I keď nám počasie zo začiatku veľmi neprialo, neodradilo nás od spomínaného zámeru. Pán Boh nás požehnal a my sme mohli započaté dielo doviest' do úspešného konca.

Apríl 2010

V 6. pôstnu nedeľu – **Kvetnú** sme na službách Božích počúvali pašiový príbeh o zajatí Pána Ježiša, židovskom súde i rozsudku Piláta v podaní našej mládeže. Pašie čítali Ivana a Lucia Blažinské, Juraj Adamči a Peter Vacula.

Na Veľký piatok sme v početnejšom spoločenstve prežívali vyvrcholenie pašiového príbehu. Naše sestry Elena Šikudová, Ľubomíra Adamčiová, Emília Vašková a Ivana Mišíková čítali z evanjelií históriu

utrpenia a smrti nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista. Pre kresťana je Veľký piatok najdôležitejší deň v roku. Najdôležitejší a zároveň najbolestnejší. Často to spolu veľmi úzko súvisí: to, čo je pre človeka životne dôležité, býva vykúpené veľkou bolesťou. Boží Syn v nevýslovných mukách zomrel miesto hriešneho človeka, dobrovoľne a z lásky. Zomrel v bolestiach, v opustenosti, ale napriek tomu s láskou, s odpustením nepriateľom a v odovzdanosti do vôle a Lásky Otcovej. Umrel pre to, pre čo aj prišiel a pre čo aj žil. Preto, aby sme vierou v Neho, vierou v Jeho cestu Lásky a nastúpením na túto cestu, boli spasení. Svojou smrťou porazil Satana a ukázal nielen jemu, že Láska je mocnejšia než nenávisť a ľahostajnosť, že život je mocnejší ako smrť, že Boh je mocnejší ako Zlo.

Slávnostné služby Božie v 1. slávnosť veľkonočnú svojou zvesťou nenechali nikoho na pochybách - Kristus vstal z mŕtvych a viac nezomiera. K spoločnej radosti nad Kristovým víťazstvom prispeli všetci: deti, mládež, zborový spevokol. Každý využil svoje dary od Hospodina, aby svetu zvestoval radostnú správu o Kristovom vzkriesení. Ved' neoslavujeme len historickú udalosť, ale istotu večného života všetkých veriacich. Ježiš Kristus nám dáva zaslúbenie: „Ja som vzkriesenie a život - kto verí vo mňa, bude žiť, aj keď umrie, a nik neumrie naveky, kto žije a verí vo mňa.“

V 1. nedeľu po Veľkej noci **11. apríla** bola po službách Božích **pokrstená Viktória Križková**, prvorodené dieťa Róberta Križku a Ingridy Gulánovej z Ivanoviec.

Pravidelná schôdza farárov Považského seniorátu, ktorá má názov *Seniorálna pastorálna konferencia* sa podľa určeného rozdeľovníka konala **12. apríla** v zborovom dome v Adamovských Kochanovciach.

Slávnosť konfirmácie

V **2. nedeľu po Veľkej noci, 18. apríla** boli v kostole **konfirmovaní piati bratia a sestry**. Vzhľadom k nižšiemu počtu konfirmandov bola slávnosť spojená i so skúškou z vedomostí konfirmandov o Biblii, Pánu Bohu i cirkvi. Napriek tomu mnohí hodnotili túto konfirmáciu ako veľmi dôvernú a oslovujúcu.

V príhovore ku konfirmandom brat farár poukázal na rozličné rozhodnutia, ktoré v živote robíme. Medzi najdôležitejšie patrí rozhodnutie žiť s Bohom alebo bez Neho. Boh nikoho z nás nenúti, ale rozhodnúť sa musíme a rovnako tak znášať ovocie svojich rozhodnutí.

Po vyznaní viery a sľube vernosti našej cirkvi vyhlásil brat farár konfirmovaných za dospelých členov cirkvi a udelil im konfirmačné požehnanie. Po podaní rúk prijali od zborového dozorca dar cirkevného zboru – Bibliu. Kiež Božie slovo noví členovia cirkvi čítajú, premýšľajú o ňom a podľa neho žijú.

V **piatok 23. apríla** sa v Cirkevnom zbere Bánovce nad Bebravou – Horné Ozorovce konalo **seniorálne kolo biblickej olympiády**. Za náš cirkevný zbor sa zúčastnili dve súťažiaci - Katarína Ozimá a Linda Dedíková. Olympiáda sa začala v kostole úvodnou pobožnosťou a potom sa deti pustili do náročných testov. Zatiaľ čo porota usilovne opravovala hotové testy a niekedy sa potešila i pobavila nad odpoveďami, súťažiaci sa venovali tvorivým dielňam a športovým aktivitám. Výhercom jednotlivých kategórií pogratulovali a diplomy odovzdali konsenior Považského seniorátu Mgr. Ján Ochodnický a koordinátor biblickej olympiády Mgr. Martin Bobák. **Vo svojej kategórii sa Linda Dedíková umiestnila na 2. mieste.** Gratulujeme a ďakujeme za vzornú reprezentáciu.

Na službách Božích v 3. nedeľu po Veľkej noci **dňa 25. apríla** sme si pripomenuli **125. výročie od narodenia Vladimíra Roya na miestnej fare**. Nakoľko bola zároveň nedeľa Biblie, brat farár v kázni poukázal na žriedlo múdrosti, pokory a viery, ktoré v Biblii objavil Vladimír Roy i mnohí naši predkovia, na ktorých môžeme spomínať ako na veriacich ľudí, pre ktorých bol Kristus svetlom v temnotách tohto sveta, a preto i naša spomienka na nich je pre nás povzbudením v nasledovaní Krista a v čítaní Božieho slova.

Po kázni sme si vypočuli životopis Vladimíra Roya a ukážku z jeho diela.

Vladimír Roy, evanjelický farár, básnik a prekladateľ, sa narodil v rodine

Sestra Eva Mikušáková

kochanovského farára Petra Pavla Roya a jeho manželky Boženy, dcéry Jozefa Miloslava Hurbana na miestnej fare 17. apríla 1885.

V rokoch 1891-95 navštevoval Pedagogickú školu v Modre, na nižšom gymnáziu v Skalici študoval v roku 1895-99, v štúdiu pokračoval na evanjelickom lýceu v Bratislave, kde v roku 1905 maturoval. V rokoch 1905-09 študoval teológiu a filozofiu na bratislavskej Evanjelickej teologickej akadémii a v 1910-11 na teologickej fakulte univerzity v Edinburhu. V roku 1909 bol vysvätený za kňaza a nastúpil ako kaplán v Liptovskom Mikuláši, na Starej

Turej a v Budapešti. V rokoch 1912-14 bol evanjelickým farárom v Púchove. Pred prvou svetovou vojnou navštívil Francúzsko, Holandsko, Nemecko a škandinávské krajiny. V roku 1914 narukoval ako príslušník rakúsko-uhorskej armády. Po návrate v roku 1919 až do roku 1925 pôsobil opäť evanjelický farár v Púchove. Pokúsil sa profesionálne venovať spisovateľskej a prekladateľskej činnosti, ale pre nedostatok finančných prostriedkov musel znova prijať kňazskú stanicu a v rokoch 1927-34 bol farárom v Bukovci.

Vladimír Roy sa už od študentských rokov aktívne zúčastňoval na verejnom živote ako zástupca študentov na zjazdoch Slovenskej národnej strany v Martine alebo ako agitátor za slovenských kandidátov vo voľbách do uhorského snemu v pezinskom volebnom okrese. Verše začal písať už ako vysokoškolák. V rokoch 1919 – 1920 bol redaktorom Slovenského denníka, neskôr spoluredaktorom časopisu Prúdy a redaktorom Dennice, v ktorých aj publikoval. Jeho verše vychádzali aj v Národných novinách, Cirkevných listoch, Slovenských pohľadoch a v Zborníku slovenskej mládeže.

V tvorbe Vladimíra Roya dominuje ľúbostná lyrika, prevládajú prvky symbolizmu a impresionizmu a rozpor medzi snom a skutočnosťou. Jeho krédom bolo odzrkadliť náladu duše. Jeho prvé básnické zbierky Rosou a trním a Keď miznú hmlý vyšli knižne v roku 1921. V medzivojnovom období napísal veľa príležitostných a oslavných básní, súbor ktorých vyšiel v roku 1927 v básnických zbierkach Peruťou sudba máva a Cez závoj. Časť básní zo zbierky Zvlnený prameň sa dostala do výberu z jeho poézie a vyšla v roku 1963 pod názvom Básne. Na sklonku života sa zaoberal aj národnou problematikou.

Vladimír Roy sa venoval i próze, publikoval články, úvahy, recenzie, prednášky, kázne a náboženské úvahy. Bol významným prekladateľom poézie i prózy európskych autorov (Charles Dickens, Alan Edgar Poe, lord Byron, Johann Wolfgang Goethe, Heinrich Heine, Guy de Maupassant). Dramaticky upravil operu Kováč Wieland od Jána Levoslava Bellu.

S manželkou Vierou, rodenou Švehlovou, vychovali syna Ivana Vladimíra a dcéru Zorku. 1. augusta 1934 zo zdravotných dôvodov predčasne odišiel na dôchodok a presťahoval sa do Martina. V rokoch 1935 – 1936 sa liečil vo Vysokých Tatrách. Zomrel 6. februára 1936 v Novom Smokovci v kruhu svojich najbližších. Pochovaný je na Národnom cintoríne v Martine.

Vladimír Roy:

Križ môjho rodu

(Úryvok)

V hĺbinách duše nosím všetky
bolesti môjho národa,
som z tých, čo sladké slovo matky
za cudzie zlato nepredá.

Čo rod môj znáša, i ja znášam,
križ jeho mojím križom je,
chcem jemu zostať verný vždycky,
kým iskra ducha vo mne tlie...

Máj 2010

Zborový výlet

V druhú májovú sobotu **8. mája** naša sestra Evka Kadlečíková zorganizovala zborový **výlet do Kočín-Lančára, na hrad Koriľátka a do Podolia**. Aj keď pre mnohých boli geografické názvy neznáme, našlo sa dostatok záujemcov o výlet, tentokrát po blízkom neznámom okolí.

O zaujímavý výklad v Kočíne-Lančáry sa postaral miestny sprievodca, ktorý pútavo porozprával históriu obce i blízkeho okolia. Kočín leží pri juhovýchodnom okraji Malých Karpát. Koncom 14. storočia bol súčasťou panstva Dobrá Voda, jeho majiteľom bol Stibor zo Stiboric a Beckova. Pred r. 1474 patrila časť Kočina a Šterús zemianskym rodinám Biby, Liptani, v 16.-17. storočí vlastnili majetky Aponi, Biby, Babáthy, Horecký, Očkaj, Užovič a i.

Kostolík nad dedinou zaujal svojou vnútornou výzdobou všetkých prítomných. Každá z malieb a fresiek inšpirovaných Bibliou mala svojich obdivovateľov a vďaka nadšenému sprievodcovi bola naša návšteva nielen pootvorením dverí do histórie, ale tiež skúmaním a premýšľaním nad Božím slovom. Na záver sme nedokázali odolať a vyskúšali sme výbornú akustiku kostolíka spevom „Chvála Tebe, Bože náš“.

Aký by to bol výlet bez turistiky. Naše kroky potom putovali na hrad Koriľátka, ktorý sa nachádza pri miestnej časti obce Cerová, Rozbehoch, v nadmorskej výške 455 m. Strážny hrad postavili na tzv. Českej ceste a patril k pevnostiam kontrolujúcim uhorsko-české pohraničie. Do jeho panstva spadalo sedem obcí. Prvá písomná zmienka o hrade je z roku 1289.

Hoci sme mali dobrých sprievodcov, ktorí tu už boli, zrúcaniny hradu sa nám podarilo nájsť verte – neverte až na tretíkrát. Turistická značka informovala, že cesta by mala trvať cca 5 min. Nám však trvala oveľa, oveľa dlhšie, ale keby sme

potrafili na hrad po prvýkrát nemali by sme možnosť vidieť obrovský veterný park, ktorý upútal našu pozornosť a zmiatol nás z turistického chodníčka. A hoci ani druhý pokus nevyšiel, vôbec nás to nemrzelo. Mohli sme si vychutnať prechádzku v prekrásnej slnkom zaliatej prírode.

Zaslúženou odmenou za konečné objavenie zvyškov Korlátka bolo posedenie pri ohníku a voňavých špekáčikoch, či slaninke. Posilnení sme sa vydali na poslednú zastávku výletu. Navštívili sme park miniatúr - Matúšovo kráľovstvo v Podolí, kde nás už netrpezlivo čakal náš sprievodca a podal nám zaujímavý výklad.

„Je to jediný park miniatúr na Slovensku. Stal sa pravdepodobne svetovým unikátom, pretože predstavuje dobové rekonštrukcie hradov a zámkov v podobe, akú mali pred 300 až 500 rokmi, nie to, čo môžu ľudia vidieť dnes. Na Slovensku je asi 120 hradov a zámkov, z väčšiny sú už len zrúcaniny, zarastené stromami a kríkmi. Tu sa môžete pozerieť na hrady z vtáčej perspektívy, máte na ne voľný výhľad, nie sú zarastené lesmi, a pretože sú v jednotnej mierke, návštevník môže porovnávať, aké boli veľké,“ hovorí Juraj Hlatký, správca a zároveň majiteľ Matúšovho kráľovstva.

Prvý hrad, ktorý v Matúšovom kráľovstve postavili bol hrad Branč, zatiaľ posledný je Červený Kameň. Keď bude kráľovstvo dokončené, malo by ich byť okolo stovky. Všetky modely sú zhotovené v mierke 1:50, každý model je vernou kópiou, musí zodpovedať pôdorysom a výškovo. Na modeloch pracuje asi 5-6 ľudí, ale najskôr musia získať potrebné podklady. To znamená pobehať rôzne archívy, získať dobové pohľady, spolupracovať s pamiatkarmi a nadšencami, ktorí sa zaoberajú históriou, nielen na Slovensku, ale aj v Maďarsku, Chorvátsku, Rakúsku a Českej republike.

Unavení, ale tiež obohatení o nové zážitky, veselé, vážne i poučné sme sa podvečer vrátili domov. Teší nás, že spoločenstvo s bratmi a sestrami a s našim nebeským Otcom môžeme tráviť aj pri takýchto podujatiach.

Deň matiek

2. májová nedeľa **9.mája** patrila našim mamám, a preto sme i na službách Božích poďakovali za všetky obetavé, starostlivé a milujúce mamy, ktoré nám Pán Boh dal. Z úst tých najpovolanejších – detí zaznela i modlitba za mamu:

Ďakujem Ti Pane Bože
za tú moju mamičku,
že ma modliť naučila
aj nábožnú pesničku.

Že každý deň skoro ráno,
hneď s východom slniečka,

do práce si môže kráčať
moja mamka – mamička.

Všetkým mamkám aj babičkám,
dnes Vám chceme ďakovať,
snažíte sa z celej sily
s úsmevom nám pomáhať.

Svätodušné sviatky

V 1. slávnosť svätodušnú **23. mája** si každý z účastníkov služieb Božích mohol uvedomiť, ako veľmi na nás Pánu Bohu záleží. Pozná každú oblasť nášho života, presne vie, čo potrebujeme a štedrosť Svätého Ducha nepozná hraníc. Bohato rozdáva svoje dary, aby každý z nás mohol nimi slúžiť a byť užitočný pre Božie dielo medzi ľuďmi. Zo svojich darov bohato nadelili deti z besiedky, mládež i spevokol, ktorí sa s nami cez piesne podelili o radosť z Božieho vedenia.

„Ó, príď i k nám, Duchu Svätý, Bože mocný a pravý, v Trojici jednej podstaty, hoden rovnakej slávy, posväcuj a spravuj nás teraz i v posledný čas, otvor svojich darov prameň na naše spasenie. Amen.“ ES 171,v.5.

V utorok 25. mája sa konalo druhé **zasadnutie zborového presbyterstva** v kalendárnom roku 2010. Dôvodom stretnutia boli najmä stavebno - rekonštrukčné práce, ktoré bolo potrebné vykonať ešte pred ordináciou novokňazov. Zborové presbyterstvo schválilo realizáciu konventom schváleného parkoviska – rozptylovej plochy potrebnej pre účastníkov služieb Božích. Ďalej bolo schválené umiestnenie striešky pred vchodom do kostola. Po dlhšej diskusii bola schválená výmena svetidiel v kostole a dlhšie odkladaná rekonštrukcia lustra. Zboroví presbyteri tiež schválili náterové práce v kostole: vchodové i bočné dvere, vnútorné dvere pod vežou, predsiň kostola i sakristiu, opravu náteru predných okien na zborovom dome a náter garážovej brány na fare.

Jún 2010

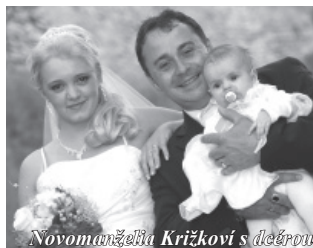
Svadobný deň

V krásnu **sobotu 5.júna** v našom kostole vstúpili do stavu manželského hneď dve dvojice. Najskôr si vzájomné áno povedali **Martin Kallo z Nového Mesta**

nad Váhom a Ivana Arbetová z Chocholnej – Velčie a potom Róbert Križko z Ivanoviec a Ingrida Gulánová z Novej Bošáče. Oba páry prijali požehnanie

na spoločnú cestu manželstvom, veď čo iné ako Božie požehnanie môže byť dobrým predpokladom na zvládanie rozličných situácií, ktoré manželov čakajú.

„Žehnaj ich, Bože, mocnou pravicom, sám ich veď cestou života a ich manželstvo učíš studnicou radosti, mieru a blaha.“ ES 555, v.3

Stretnutie spevokolov Považského seniorátu

V I. nedeľu po Svätej Trojici – **6. júna 2010** sa v evanjelickom chráme Božom v Uhrovci uskutočnilo stretnutie spevokolov z cirkevných zborov Považského seniorátu (POS).

Prítomných privítal domáci zborový farár Martin Šipka, ktorý prítomným poslával biblickým zamyslením. Po úvodných modlitbách, v ktorých sme prosili nielen o požehnanie pre toto stretnutie, ale tiež o všetkých ľuďoch na Slovensku postihnutých povodňami sa postupne predstavilo 14 spevokolov z cirkevných zborov a filiálok: Uhrovec, Zemianske Podhradie, Bzince pod Javorinou, Podlužany (detský spevokol Radostné srdiečka), Nitrianska Streda, Lubina, Krnča, Podlužany, Kšinná, Trenčín, Adamovské Kochanovce, Trenčianske Stankovce, Bánovce nad Bebravou - Horné Ozorovce, Topoľčany. Náš spevokol sa predstavil s piesňami Svätý, svätý, svätý a Slávže duša.

Stretnutie spevokolov, na ktorom sa zúčastnilo 275 spevokolistov, moderovali

Jozef Havrila – námestný farár z Podlužian a Katarína Srncová. Nechýbalo ani vystúpenie všetkých spevokolov so spoločnými piesňami Vzhliadni na nás a Dnes ešte platí.

Na záver sestra seniorka Považského seniorátu Eva Juríková poďakovala koordinátorovi spevokolov v POS Jozefovi Havrilovi. K prítomným sa prihovorila slovami z Písma svätého „*Slovo Kristovo nech prebýva vo vás bohato; vo všetkej múdrosti učte a napomínajte sa žalmami, hymnami, duchovnými piesňami a vďačne spievajte v srdciach Bohu!*“ (Kol 3, 16) Zdôraznila, aby sme nedovolili diablove, aby narúšal našu prácu. Vyzvala, aby sme sa modlili nielen za svoj cirkevný zbor, ale aj za iné cirkevné zbory. Zároveň poďakovala všetkým, ktorí sa venujú zborovému spevu. Vyslovila prianie, aby neutíchal spev na našich perách a aby zaznieval aj vtedy, keď na nás doľahnú skúšky života. Pripomenula dôležitosť oslavovania Pána Boha piesňami. Prítomní prijali od sestry seniorky aj záverečné požehnanie.

V mesiaci jún sa uskutočnili rekonštrukčné práce v kostole. Najskôr bratia Martin Zaľko a Miloslav Mikuš začali s namáhavým odstraňovaním starých náterov na vchodových i bočných dverách kostola, aby sa po zdĺhavej práci a niekoľkonásobnom natieraní opäť mohli zaskvieť v novej kráse. Nedali sme im však vydýchnuť a postupne sme pridávali ďalšie úlohy: natrieť dvere pod vežou, vymalovať sakristiu, zadnú stenu oltára, vonkajší sokel na kostole, lemovanie okien a žalúzií na veži a napokon i vymalovanie predsiene kostola.

Zároveň po výberovom konaní na rekonštrukciu lustra pán Ondrej Chudík demontoval luster, ktorý nám nielen kvôli množstvu usadeného prachu, ale najmä kvôli nevyhovujúcej a zastaralej elektroinštalácii spôsoboval vrásky na tvári. Pri pohľade na dve prepravky plné krištáľových ovesov a korpus lustra len málokto veril, že z toho ešte niekedy bude luster. Pán Chudík nás však milo prekvapil a podľa svojho sľubu o desať dní priniesol a zložil luster, ktorý nám svojou obnovenou krásou vyrazil dych. Zároveň nás to motivovalo k mravenčej práci pri kompletnom vyčistení hlavného lustra pred oltárom, ktorú sme si vykonali svojpomocne.

Nezvyčajný ruch v kostole neutíchol ani potom. Boris Lukáčik začal inštalovať nové svietidlá, ktoré vybrali členovia zborového presbyterstva nielen kvôli estetickému vzhľadu, ale tiež kvôli slabej svietivosti predchádzajúcich zdrojov. Bola to namáhavá práca, ktorá si vyžiadala veľkú dávku trpezlivosti, ale odmenou bol krásne vysvietený kostol.

Poslednou stavebnou úpravou na kostole, ktorá nám však bude slúžiť predovšetkým v zimnom období bolo osadenie striešky nad vchodom do kostola. Pravidelne sme totiž boli zaskočení poľadovicou pri vstupe do kostola, ktorá sa tvorila po roztopení snehu na veži a následnom zamrznutí vody na vstupných

schodoch. Snáď sa nám osadením striedky podarilo zamedziť tomuto zimmému „prekvapeniu“ a prípadnému úrazu.

Stavebný ruch sa začal ozývať i pri kostole. Po dlhom zvažovaní a zberaní potrebných finančných prostriedkov začala firma TimStav na mieste bývalej cirkevnej školy s terénnyymi úpravami budúceho parkoviska – rozptylovej plochy. Už dlhšie sa totiž ozývalo volanie po parkovisku, ktoré by slúžilo účastníkom služieb Božích, aby svojimi autami neblokovali obecnú komunikáciu. Veríme, že nielen počas sviatkov, ale i v každú nedeľu bude parkovisko zaplnené do posledného miesta.

9. okresný ročník náučno-turistického zrazu seniorov Jednoty dôchodcov Slovenska (JDS) okresnej organizácie Trenčín

Stretnutie seniorov na náučno-turistickom zraze sa uskutočnilo 9. júna 2010 v Adamovských Kochanovciach. Organizátormi boli základné organizácie JDS z Adamovských Kochanoviec, Melčíc - Lieskového, Chocholnej - Velčíc a hlavným usporiadateľom bola okresná organizácia JDS v Trenčíne.

Program stretnutia bol veľmi bohatý. Privítanie hostí a otvorenie bolo v kultúrnom dome v Adamovských Kochanovciach. Seniori najskôr navštívili rímsko-katolícky kostol, kde pán farár Jozef Sudor pripravil krátku pobožnosť. Potom rozprával o histórii a výzdobe kostola. Predseda OO JDS p. Medvec zahral na organe a boli zaspievané známe nábožné piesne.

Druhou zastávkou bola návšteva nášho evanjelického kostola, kde nás už očakával pán farár Ján Ochodnický. Privítal všetkých 120 prítomných a vyzval k úvodnej modlitbe. Vďaka pripraveným textom piesní na laviciach mohli účastníci ľahko spievať aj so sprievodom organu, na ktorom znova zahral p. Medvec. Potom nasledovala kázeň - či dojímavé zamyslenie pána farára o úcte a obdive mladších k starším založená na slovách textu z Biblie: „*Pred šedinami povstaň, ucti si osobu starca a svojho Boha sa boj; ja som Hospodin.*“ (3M 19,32)

Prítomní sa ďalej dozvedeli o histórii kostola, jeho výzdobe, o bratoch farároch, ktorí pôsobili v cirkevnom zbore, o zaujímavých návštevách v kostole. Sestra Oľga Kusendová porozprávala o živote a diele básnika a kňaza Vladimíra Roya, ktorého pamätná tabuľa na zborovom dome pripomína, že sa 17. apríla 1885 narodil v Kochanovciach. Sestra Eva Mikušáková predniesla jeho báseň Kríž môjho rodu.

Modlitbou pána farára sa návšteva kostola skončila, no neskončili sa zvedavé otázky prítomných na činnosť zboru, na aktivity detí, mládeže, žien, spevokolu. Seniori si ešte pozreli zborový dom. Nazreli do všetkých miestností, nadšene a pochvalne hovorili o tom, čo videli i počuli v kostole.

Bolo sa treba poponáhľať do Lieskového do svadobky, kde p. Vašková porozprávala o obciach Lieskové a Melčice. Prítomní si prezreli pamätník i izbu Jána Smreka a zoznámili sa s jeho životom i dielom a vystavenými exponátmi.

V sále kultúrneho domu nasledoval slávnostný obed za prítomnosti starostov organizátorských obcí. Po obede bola v programe návšteva Ústavu sociálnej starostlivosti a parku v Adamovciach. Stretnutie pokračovalo kultúrnym programom a spoločenským posedením pri hudbe.

Ženský zákon

V stredu 9. júna 2010 sme navštívili divadelné predstavenie Ženský zákon v Slovenskom národnom divadle v Bratislave. Krátko pred predstavením sme si prezreli nábrežie Dunaja a zostal čas i na spoločnú fotografiu.

Krátko o predstavení: Príbeh zobrazuje život na dedine v jeho vážnej i humornej podobe, zaujímavo vykresľuje kladné i záporné ľudské vlastnosti. Autor sa zameril na charaktery postáv, ktoré sú typickými predstaviteľmi nižších vrstiev. Mara aj Zuza sa ženú za majetkom, ktorý je pre nich dôležitejší ako šťastie ich detí. Nechcú pustiť deti z domu, pretože by nemal kto pracovať. Konflikt umocní Dora svojimi intrigami a klebetami a spustí tak lavínu nedorozumení a ohováračiek. Keďže sme veselohru mohli vzhliadnuť v záhoráčtine o smiech nebola vôbec núdza.

V sobotu 19. júna bol pokrstený Jakub Lukáčik, prvorodený syn Borisa Lukáčika a Márie Lukáčikovej, rodenej Koršňákovej z Ivanoviec.

V Trenčianskych Stankovciach sa 19. júna uskutočnilo seniorálne stretnutie detí. Pre prítomných bol pripravený bohatý program, počas ktorého sa rozličnou formou dozvedeli mnoho zaujímavého z Biblie. Deti prežili pozhnaný čas, našli si nových priateľov a boli vďačné za krásne prežitý deň.

Júl 2010

Branč

5. júla 2010 sa členovia nášho cirkevného zboru spoločne s bratmi a sestrami zo Zemianskeho Podhradia vybrali na služby Božie na hrad Branč. I keď v tomto roku uskutočnil Slovenský rozhlas aj priamy prenos z tohto slávnostného podujatia, my sme si tieto chvíle vychutnávali naživo.

Kazateľom slova Božieho bol brat biskup Samuel Vrbovský zo Slovenskej evanjelickej a. v. cirkvi v Srbsku, ktorý si za základ kázne vybral evanjeliový text „*Kto by sa v tomto cudzoložnom, hriešnom pokolení hanbil za mňa a za moje reči, za toho sa bude hanbiť aj Syn človeka, keď príde v sláve svojho Otca a so svätými anjelmi.*“ (Mk 8, 35.) Vyzval zhromaždenie veriacich, ktorí zaplnili priestory okolo zrúcanín hradu Branč, aby sa nebáli svedčiť o Kristovom evanjeliu, za ktoré mnohí umreli alebo trpeli - ako evanjelickí martýri na Branči – a my na ich obeť nesmieme zabúdať.

Brat dištriktuálny biskup ZD Milan Krivda v príhovore pripomenul, že tohtoročné stretnutie na Branči sa nesie aj v znamení osláv 400. výročia Žilinskej synody, vďaka ktorej sa menujeme Evanjelickou cirkvou a. v. na Slovensku. Vyzdvihol význam Konštantína a Metoda, vďaka ktorým mohlo slovo Božie zaznieť v jazyku zrozumiteľnom ľudu, ako aj odkaz Majstra Jána Husa a evanjelických martýrov, ktorí boli väznení na Branči a odsúdení na galeje. Pripomenul aj osobnosti Eliáša Lániho a Juraja Turzu, ktorých mená sa často skloňovali pri príležitosti osláv 400. výročia Žilinskej synody.

V mene Predsedníctva ECAV na Slovensku prítomných pozdravil brat generálny biskup Miloš Klátik. Vyjadril nádej, že II. evanjelické dni, ktoré sa práve skončili v Žiline, Bytči a okolitých cirkevných zboroch, posilnili evanjelikov vo viere a nádeji. Vyzdvihol rod Ňáriovcov, niekdajších majiteľov hradu Branč, ktorí

zostali verní evanjelickej cirkvi, a tak sa v okolí hradu mohli zachovať početné evanjelické cirkevné zbory.

Brat dištruktúálny dozorca VD Ján Brozman odovzdal pozdrav od brata biskupa Slavomíra Sabola a vyzval veriacich, aby sa nedali zviať na zlú cestu, ale uvedomili si, že tou pravou cestou je Ježiš Kristus, Spasiteľ tohto sveta. V mene Reformovanej kresťanskej cirkvi na Slovensku pozdravil prítomných aj biskup László Fazekas. Na službách Božích okrem bratov biskupov liturgovali seniori Juraj Šefčík, Eva Juríková a konsenior Miroslav Hvožd'ara a zúčastnili sa početní bratia farári a sestry farárky.

S pozdravom vystúpili ďalší hostia, napr. Rainer Stahl, generálny tajomník Spolku Martina Luthera (Martin-Luther Bund) v Nemecku. Zaspievali mládežníci zo slovenského cirkevného zboru v austrálskom Lavertone, ktorí na Branč prišli z Matičného svetového festivalu slovenskej mládeže, ktorý sa konal v Nitre. Úryvok z prvej slovanskej básne "Proglas" od Konštantína Filozofa predniesol Juraj Sarvaš.

Služby Božie spevom duchovných piesní obohatili detský spevokol a spevokol dospelých z Cirkevného zboru ECAV Modra.

Náš sviatočný deň sa však nekončil službami Božími na Branči. Prijali sme totiž pozvanie a navštívili sme Cirkevný zbor Senica-Čáčov, kde nás milo prijal brat farár Miroslav Hvožd'ara s manželkou a s členkami domáceho zboru. Po krátkom avšak bohatom občerstvení sme sa presunuli do chrámu Božieho, kde nás brat farár Hvožd'ara oboznámil s históriou domáceho zboru. Príjemným osviežením bolo i vystúpenie domáceho spevokolu. Za to im aj touto cestou vyslovujeme úprimnú vďaku a pranie nech im Pán Boh požehná i do ďalších dní.

Sviatočný deň sme ukončili výstupom na Bradlo. Príjemne unavení a duchovne posilnení sme sa vrátili domov.

Detský tábor

Noáchov príbeh v zamysleniach, modlitbách, piesňach, hrách, súťažiach a tvorivých dielňach. Tomu všetkému bol venovaný **týždeň od 12. do 16. júla**, keď sme pre deti pripravili Denný biblický letný tábor s názvom „Plavba s Noáchom“. Na tábore deti trávili spoločne svoj čas, hrali sa spolu, súťažili a učili sa aj nové piesne venované Pánu Bohu. Na tvorivých dielňach si spoločne vyrobili kartónovú archu s množstvom papierových zvieratiek všetkých možných druhov a tiež plagát mora, na ktorý nalepili rybičky ozdobené rôznymi drobnými predmetmi. Počas celého tábora sme sa snažili, aby sa deti nenudili a aby si z neho odniesli veľké množstvo zážitkov. Určite medzi ne patrilo aj výlet do ZOO v Bojniciach, rovnako ako aj koncert Márie Podhradskej a Richarda Čanákyho. Tento koncert bol obrovským zážitkom aj pre nás vedúcich. Zborový dom sa zaplnil do posledného možného miesta, pretože pozvanie prijali i deti, ktoré sa nezúčastnili detského tábora. Viac ako 80 detí s rodičmi sa výborne zabávalo, poučilo i zaspievalo. Nechcelo sa nám ani veriť, ako bezprostredne a s radosťou deti reagovali, odpovedali, ale i spievali im tak dôverne známe piesne. Vyvrcholením tábora bola diskotéka, na ktorej sa deti zabavili a po nej počas poslednej noci trávenej v zborovom dome nasledovala tajná nočná misia, ktorú splnili na jednotku.

V **utorok 13. júla** sa pod vedením predsedníctva cirkevného zboru konalo **3. zasadnutie zborového presbyterstva** v kalendárnom roku 2010. Cieľom boli konkrétne práce a zadelenie úloh pri ordinácii novokňazov. K zabezpečeniu organizácie ordinácie boli určené viaceré pracovné skupiny: uvítacia služba, parkovacia služba, občerstvenie, zdravotná služba, výzdoba kostola a príprava kytíc pre hostí, zabezpečenie a stavba stanu.

V sobotu 24. júla boli pokrstené Andrea Chrenková, prvorozené dieťa Petra Chrenku a Lenky Chrenkovej, rodenej Liptákovej z Melčíc- Lieskového a **Nikola Mizeráková**, prvorozené dieťa Mariána Mizeráka a Tatiány Mizerákovovej, rodenej Kollárovej z Melčíc – Lieskového.

Ordinácia novokňazov – je to sľub, ktorý dali Bohu

Náš cirkevný zbor a celá Evanjelická cirkev augsburského vyznania na Slovensku prežívala v poslednú júlovú sobotu **30. júla** veľkú radosť – **radosť z ordinácie novokňazov. O to viac sme sa tešili, pretože jednou z ordinovaných bola nám všetkým dobre známa sestra Jarmila Zajíčková.** Boli sme radi, že sme tieto slávnostné chvíle mohli prežívať spolu s ňou a jej najbližšími v našom kostole. Spolu s Jarkou boli ordinované sestry **Višňa Zlochová zo Srbska a Viera Zat'ková-Pališinová** pochádzajúca z **cirkevného zboru Sol'**. Zaplnený chrám Boží privítal vzácnych hostí, medzi ktorými nechýbali generálny biskup ECAV Miloš Klátik, biskup ZD Milan Krivda, biskup VD Slavomír Sabol, generálny dozorca ECAV Pavel Delinga, dozorca ZD Vladimír Daniš, dozorca VD Ján Brozman, prodekan EBF UK Július Filo a mnoho ďalších predstaviteľov našej cirkvi. Na organe hrala sestra Anna Predmerská Zúriková.

Vystúpenie Barborky Horňákovovej za hudobného sprievodu Martina Augustína v úvode služieb Božích iste umocnilo vzácnu chvíľu. Pieseň „Vďaka Tebe Bože milý“ zložila sestra Emília Bátovská, za čo jej patrí naša vďaka. Je pre nás inšpirujúce, že dokáže zverené hrivny správne použiť.

Po krátkom privítaní odovzdal brat dozorca slovo bratovi farárovi, ktorý oboznámil prítomných s históriou i súčasnými aktivitami v cirkevnom zbere. Samotnej ordinácii predchádzala spoveď s Večerou Pánovou. Za základ príhovoru si brat biskup Slavomír Sabol zvolil text z evanjelia podľa Jána z 13 kapitoly. „*Tak prišiel až k Šimonovi Petrovi, ale ten Mu povedal: Pane, Ty mi umývaš nohy? Ježiš mu riekol: Čo ja robím, to teraz nechápeš, ale potom pochopíš. Povedal Mu Peter: Pane, nikdy mi nebudeš umývať nohy! Odpovedal mu Ježiš: Ak ťa neumyjem, nemáš so mnou podiel.*“

Po prijatí Večere Pánovej nasledovala samotná ordinácia. Za základ ordináčného príhovoru si brat biskup ZD Milan Krivda zvolil nasledovný evanjeliový text: „*Mária však stála von pri hrobe a plakala. Ako tak plakala, nahla sa do hrobu a na mieste, kde ležalo telo Ježišovo, videla sedieť dvoch anjelov v bielom rúchu, jedného pri hlave a druhého pri nohách. Tito jej povedali: Žena, čo plačeš? Odpovedala im: Vzali mi Pána a neviem, kam Ho položili. Ako to povedala, obrátila sa a videla Ježiša stáť, ale nevedela, že je to Ježiš. I riekol jej Ježiš:*

Žena, čo plačeš? Koho hľadáš? Ona si myslela, že je to záhradník, a povedala mu: Pane, ak si Ho ty odniesol, povedz mi, kam si Ho položil, a ja si Ho odnesiem. Ježiš ju oslovil: Mária! Ona sa obrátila a povedala Mu po hebrejsky: Rabbúni! to znamená Majstre! Ježiš jej riekol: Nezdržuj ma, lebo som ešte nevstúpil k Otcovi, ale choď k mojim bratom a povedz im: Vstupujem k svojmu Otcovi a k vášmu Otcovi, k svojmu Bohu a k vášmu Bohu. A Mária Magdaléna šla a zvestovala učeníkom, že videla Pána a že jej to povedal.“ (Jn 20, 11-18)

Vo svojej kázni vyzdvihol význam žien – farárrok a neskrýval radosť z toho, že si Pán Boh povolal i tieto sestry do svojej služby. Povzbudil ich, že hoci sa v praxi budú stretávať s mnohými ťažkosťami a prekážkami, Pán ktorý ich povolal do služby im pomôže prekonať tieto ťažkosti a požehná ich prácu.

Sestry stojace pred oltárom po zodpovedaní ordinačných otázok zodvihli ľavú ruku, pravú položili na Bibliu a zložili sľub Bohu a cirkvi. Skladaním rúk a bratským bozkom všetkých troch biskupov sa stali ordinovanými kňazmi ECAV na Slovensku.

K ordinovaným sestrám sa ako prvý prihovoril generálny dozorca ECAV Pavel Delinga. Povzbudil ich slovami Jána Kollára: „Kňaz má byť kazateľom, ale aj učiteľom svojho národa, zvelebovateľom svojej reči, má sa zaoberať v prvom rade duchovnými záležitosťami.“ Dbajte na každú dobrú radu. Služba v cirkvi to je dar od Boha.

Veľkú radosť neskrýval ani prodekan EBF UK Július Filo vo svojom príhovore. Poukázal na potrebu žien v službe Pána Ježiša. Spomenul ženu kanaánku, ktorá prosila Ježiša o uzdravenie svojej chorej dcéry posadnutej démonom. Vyzval spolusestry, aby v svojej službe, do ktorej boli povolané brali utrpenie iných na seba a využili svoje hrivny k pomoci trpiacim a sužovaným rozličnými bolesťami a problémami. Povzbudil ich do práce v kňazskej službe.

Novoordinované sestry pozdravil aj domáci zborový spevokol piesňou od Kristíny Royovej „Deň čo deň“.

Radujte sa v Pánovi vždy! Opakujem: radujte sa! (F.4,4)

Dnes nadišiel slávnostný okamih – stáť pred tvárou Božou v bázni, radujeme sa z toho viacerí, netreba nás k tomu nabádať v kázni – spomenula pri svojom poďakovaní Jarka Zajíčková, ktorá sa za ordinované sestry poďakovala rodičom, starým i krstným rodičom, ktorí im od detstva vštepovali, že Boh nežije len v biblických príbehoch, ale žehná každý dom. Poďakovať nezabudla bratom biskupom, profesorom z fakulty, zborovým farárom, ktorých Pán Boh použil, aby zasiali to dobré semienko, ktoré prinieslo očakávanú úrodu, tiež priateľom i cirkevným zborom. O dnešnú radosť ste sa zaslúžili všetci – každý ako jeden z údov Kristových, Bohu však patrí vďaka najväčšia, lebo len On nás ochránil od rúk diablových. Budeme slúžiť Bohu verne. Keď nám život dôľ prinesie, našej služby nevzdáme sa – vyznáme *Radujte sa v Pánovi vždy! Opakujem: radujte sa!*

Poslávnostná

V Adamovsko-Kochanovskom evanjelickom kostole,
v poslednú júlovú sobotu pri oltári – milosti plnom stole,
tu boli slávnostne ordinované tri spolusestry,
za nové kapláanky s prianím, aby ich služobný život bol pestrý.
Slávnostnou Večerou Pánovou sú do služby uvedené
a všetky úkony, prisahy, modlitby,
boli bratmi biskupmi prevedené.
Tak vďaka Ti Pane Bože, darca každej milosti,
že si nášmu cirkevnému zboru dal tú slávnosť prežiť v radosi.
Je to radosť preveľká, že sestry
Zlochová Višňa, Zaťková-Pališinová Viera a Zajíčková Jarmila,
prežívali práve túto milosť mnohú,
že je Pán Boh ich hradom prepevným,
vznávať môžu hlasom velebným:
Chvála, chvála, chvála Ti, darca v daroch bohatý.
Aj pre cirkevníkov, bratov a sestry,
to bol týždeň pre nich tiež veru pestrý.
Ďakujeme Ti Pane Bože milý, že si im doprial zdravia, elánu a sily,
aby mohli pripraviť pre hostí stan, koláče a občerstvenie
a že nám dobre dopadlo počasie i naše pohostenie.
Ó Hospodine, Bože mocností,
vďaka Ti za Tvoje dary z výsosti,
za sestry kapláanky vysvätené,
za Tvoje slovo večné – nepremenné.
„Na všetkých svojich cestách Ho poznávajte a On Vám urovná chodníky“!
To nech je pre Vás sestry kapláanky – od nás pozdrav veliký!

Pri príležitosti slávnostnej ordinácie novokňazov dňa 31. júla 2010 napísala Emília Bátorovská

Osobná spomienka sestry Jarky Zajíčkovéj na jej ordináciu:

Ordinácia bola pre mňa silným zážitkom, na ktorý sa nedá zabudnúť. A to vďaka všetkým, ktorí sa postarali o jej perfektnú organizáciu, ale hlavne vďaka Pánu Bohu. On sa zázračne postaral, aby bol v mojom srdci namiesto stresu zo zvedavých kamier neopísateľný pokoj. Jeho prítomnosť ma naplňovala radosťou z diela, ktoré On sám počas celej slávnosti konal. Moju nehodnosť prikryl svojou hodnosťou, ktorá mi dodala vieru, že On sa za mňa postaví nielen v deň ordinácie, ale každý deň počas celej služby Jemu. Svojou láskou ma ubezpečil, že nebudem nikdy osamelým bojovníkom na poli, pretože bude vždy stáť vedľa mňa a bude bojovať za mňa, aj v čase slabosti. Uistil ma, že sa nemusím spoliehať na svoju šikovnosť a múdrosť, ale dôverovať Jeho schopnostiam a Jeho všemohúcnosti. Presvedčil ma, že ordinácia a všetko, čo bude nasledovať po nej, nie je o nikom inom, len o Ňom samom. Nie o vyvýšení a oslave človeka, ale o chvále a uctievaní Svätého a Mocného Mena Ježiš.

Takže VĎAKA Bohu a Cirkevnému zboru Adamovské Kochanovce za krásny slávnostný deň, ktorý verím, že bol veľkým požehnaním nielen pre nás ordinované, ale pre každého, kto ho prežíval s nami...

August 2010

V pondelok **2. augusta sa na želanie klientov Domova sociálnych služieb Adamovské Kochanovce konali prvé služby Božie v tomto ústave**. Účastníkov nebolo veľa, zaplnila sa malá odpočinková miestnosť, ale atmosféra bola príjemná aj vďaka 15 chlapcom a dievčatám s mentálnym postihom, ktorí sú umiestnení v ústave.

Služby Božie v tomto prostredí boli nové ako pre klientov ústavu, tak pre zborového farára, ktorý sa prítomným prihovoral na základe starozmluvného Jozefovho príbehu. Zdôraznil najmä skutočnosť, že Pán Boh nás nikdy neopúšťa a vždy zostáva pri nás.

Campfest

5.-8. augusta sa na Ranči v Kráľovej Lehote konal 4-dňový festival Campfest. Tento rok Campfest nadväzoval na ten minulý a niesol názov „V.I.P. zóna“. Na jednotlivých prednáškach a seminároch sa účastníci postupne dozvedeli, čo je to V.I.P. zóna, ako možno do nej vstúpiť a čo treba robiť pre to, aby tam človek zostal a cítil sa tam ako doma.

Z nášho zboru sa Campfestu zúčastnilo sedem mladých ľudí, ktorí v krátkosti popísali svoje pocity z tohto festivalu:

- Chvilé zábavy a radosti, chvíle modlitieb a chvál, chvíle prežité v Božej prítomnosti, to všetko si predstavím, keď si spomeniem na tohtoročný Campfest.

Ani tento rok počasie nesklamalo a opäť ako po minulé roky, sme boli obdarení dažďom a následným brodením sa v blate, no našu pohodu to nenarušilo. Spať v stane pre mňa znamená síce dávku dobrodružstva, ale dokonalé zážitky z divadla o stvorení sveta, z worshipov, seminárov, či chvál s kapelou Timothy stáli za to. Bol to nádherný a požehnaný čas, strávený v dobrej nálade a v prítomnosti blízkych a veriacich ľudí a Božej milosti.

- Campfest je podľa mňa akcia, ktorá nemá konkurenciu medzi ostatnými letnými podujatiami pre mládež, ale i dospelých. Aj tento rok som sa s radosťou a očakávaním zúčastnila a opäť ma tento kresťanský festival nesklamal. Čas strávený s ľuďmi, ktorí majú úprimný vzťah s Pánom Bohom, ktorí bez zábran a ostychu dávajú najavo svoju vieru piesňami, chválami i modlitbami, bol pre mňa nádherný a nezabudnuteľný. To duchovné, čo sa tak často vytráca z každodenného života plného povinností, človek dokáže načerpať práve na tomto mieste a domov sa vracia ako znovuzrodená bytosť, povzbudená a premenená Božou láskou.“
- Bolo úžasné byť súčasťou päťtisícového spoločenstva veriacich ľudí, ktorí sa spoločne modlia, chvália Boha a chcú byť v Jeho prítomnosti. Campfest je pre mňa vždy miesto, kde môžem nabráť nové sily a pociťovať obrovskú Božiu lásku a jeho úžasnú milosť. Tento rok som sa mohla opäť zúčastniť koncertov mojich obľúbených kapiel Lámačské chvály a Timothy, rôznych oslovujúcich seminárov, ale tiež stráviť čas s priateľmi.
- Toto leto som bol prvýkrát na Campfeste. Pre mňa to bol prenádherný zážitok z množstva kapiel, ktoré tam hrali duchovné piesne v inom prevedení ako ich poznáme z kostola. Veľmi ma zaujali vystúpenia kapiel, kde každý jeden v kapele dokázal precítiť spievaný text snáď najplnšie ako sa len dalo. Trúfnem si povedať, že každý jeden z nás, ktorý bol na Campfeste duchovne podrástol. Páčila sa mi atmosféra, ktorá tam vládla a v strede ktorej bol náš Pán.
- Na Campfeste som bol tento rok prvýkrát, ale neľutujem to, pretože tie zážitky čo som tam zažil boli krásne. Napríklad hudba čo tam hrali bola veľmi oslovujúca. Aj keď mne sa najviac páčila kapela Dweeb. Mám veľa zábavných zážitkov z Campfestu, ale o dva sa musím podeliť. Prvý zážitok sú naše dve slovné frázy „nezaprší a nezaprší“ (skoro neustále totiž pršalo) a „a komu to vadí?“. Druhý nezabudnuteľný zážitok je stavanie stanu. Ja (redakčná poznámka- Richard Miko) a Martin Augustín: „Tak poviem vám, že sme hotová firma „A je to.“

Rozlúčka s kaplánkou Jarmilou Zajíčkovou

V 10. nedeľu po Svätej Trojici – Kajúcu nedeľu sme sa v zaplnenom chráme mohli započúvať do kázne sestry Jarmily Zajíčkovej. Boli to jej prvé služby Božie po ordinácii. Podelila sa s nami o svoje skúsenosti zo začiatkov svojej

duchovnej cesty medzi mládežníkmi, keď už ako 13- ročná začala navštevovať toto spoločenstvo. Vyrozprávala nám príbeh mládežníka, ktorý sa odvrátil od Boha – fajčil, podľahol alkoholu, užíval drogy. No po čase mu Pán ukázal cestu k sebe a vypočul jeho hlas. Veď Ježiš Kristus prišiel spasit' hriešnikov. A tak nás i vo svojej kázni vyzvala, aby sme si položili dôležitú otázku: Som hriešnikom? Niekedy sa síce uist'ujeme, že ja nerobím nič zlé, pomáham druhým, ale... zbavuje ma to hriechu? Skúmajme svoje srdcia, nie tých druhých, ale tie naše. Ak nás niekto raz oklame, urobí niečo zlé nedokážeme zabudnúť a odpustiť. Boh nám však dáva poznať, že na staré hriechy zabúda. Keď odovzdáme svoje hriechy Pánovi On zmení náš život, posilní našu vieru.

Táto nedeľa bola aj troška smutná a mnohí z nás sa neubránili slzám dojatia pri rozlúčke s našou drahou sestrou Jarkou, nakoľko odchádza na svoje prvé pôsobisko po ordinácii – do Cirkevného zboru v Banskej Bystrici.

Za prácu kantorky, za vedenie Spoločenstva evanjelickej mládeže i ďalšiu službu, ktorú v zbere konala, sa poďakoval nielen brat dozorca, ale i brat farár, ktorý vo svojom príhovore zdôraznil, že vzdelanie na fakulte je potrebné, ale vzdelanie, ktoré prináša prax je oveľa náročnejšie. Príde prvý krst, prvá svadba, prvý pohreb... Spomenul i svoju ordináciu, kde im brat farár dával dôležité napomenutia, aby nebrali vážne slová chvály, že takého farára v zbere ešte nemali, ale vážili si tých, ktorí nebudú chváliť nadmieru a tých, ktorí budú svojho kňaza nosiť v modlitbách v srdci.

Jarke sme sa prihovorili aj v krátkom rozlúčkovom liste:

Milá naša Jarka, kantorka, mládežníčka, študentka teológie, nová sestra kapláňka!

Pozri koľko oslovení?

Ale čo sa na tom mení?

Pre nás si a stále budeš „naša Jarka“,

keď už si sestra kapláňka a neskôr i sestra farárka!

Rok s rokom sa zase stretá, v kolobehu tohto sveta.

Život sú stretnutia i rozlúčky – a MY Ti odovzdávame i tento list kratučký:

Na Tvojom novom pôsobisku, želáme Ti bratov, sestry i mládež „blízku“, aby Tebou vyznávané Božie slovo, pre nich oporou a pevnou vierou bolo:

Ó Bože, moja Skala a Hrad prepevný, zachovaj vo mne to dielo viery, ktoré si začal konať skrze Ducha Svätého, Ty sám sa ma zmocni, utvrď a zdokonaľuj, aby som ovocie viery donášala a boj výborný bojovala.

A na záver slová piesne M. Braxatorisa:

1. Šťastné srdce, ktoré môže, keď deň svätý padol v mrak, rieknúť: Sláva Tebe Bože, videl Pána dnes môj zrak.

2. A aj vo mne sa už vzňalo a mňa zhrieva znov' a znov' sladké teplo, ktoré hrialo Emauských pútnikov.

3. A ač padá svet v tmy isté, mne sa bude skviet', Ty si moje svetlo Kriste, Ty mi svietiš i len sviet'.

Na povzbudenie sme Jarke zaspievali upravenú pieseň č. 642 Šla svetom láska nebeská (text upravila sestra Emília Bátorovská)

1. Šla svetom láska nebeská a stretla dievča Jarku, dala jej úsmev do vienka a trepezlivosť veľkú. Pomáhaj ľuďom kríže niest', prežívať i veľkú radosť, mladým i starým pomáhať, priblížiť im Božiu starosť!

2. Šla svetom láska vznešená, dobrotu rozdávala, pri tomto smelom dievčati sa dlhšie pristavila. Rozdávaj lásku, dobrotu, veď každý si ju zaslúži, veď láska, drahá, slúžiaca, je obeťou na kríži.

3. Bola tu láska slúžiaca a bola poslom z neba, zohriala srdcia mládeži, objala mňa i Teba. Dobrého mnoho nebýva, život sú tŕne i hložie, však nevyspytateľné sú všetky tie cesty Božie.

4. Ťažká vždy býva rozlúčka, všetci to tuto vieme, no v každom srdci snád' kusok, tej veľkej lásky drieme. Tak vďaka teda za lásku, dávanú celým srdcom, nech spojení sme myšlienkou, s našim nebeským Ocom.

Naša sestra, ktorú sme týmto vyslali na vinicu Pánovu sa všetkým poďakovala aj za prípravu ordináčnej slávnosti a za všetky modlitby s ňou spojené a zároveň nás pozvala na návštevu do svojho nového pôsobiska v Banskej Bystrici. Prajeme jej veľa Božieho požehnania v službe.

Biblický tábor

Aj tento rok prežili naši mládežníci biblický tábor v Chocholnianskej doline na chate VOP v dňoch **16. – 20. augusta**. Spoločne strávili 5 dní nielen v krásnej prírode, ale čo je oveľa dôležitejšie, aj v Božej prítomnosti. Každý deň sa v zamysleniach venovali príbehu jednej biblickej ženy. Uvedomovali si pri tom,

aké prekvapivé je, do akej miery vtedajší ľudia čelili problémom, ktorým musíme čeliť aj my dnes. Hnev, pomsta, závisť, smilstvo...

Novinkou tohtoročného tábora bol prechod Pevnosťou Boyard a tiež nočná hra, ktoré pripravili naši chlapi. Bolo vidieť, že tomu venovali svoj čas, za čo sme im vďační. V stredu sa konala tradičná opekačka, na ktorú boli pozvaní všetci členovia nášho zboru. Škoda len, že toto pozvanie prijalo tak málo ľudí. Na tvorivých dielňach sme si na pamiatku vyrábali obrázky a rámy na fotky.

150. výročie narodenia Kristíny Royovej

(19.8.1860 – 27.12.1936)

Každý, kto trpí, by mal mať niekoho, kto pri ňom bdie. Boh je s nami v našej bolesti a vyzýva nás kresťanov, aby sme si pomáhali vzájomne ju niesť. Byť spoločenstvom totiž znamená, že si navzájom slúžime. Len láska vie meniť srdce človeka a dáva bolesti zmysel. Pán Ježiš chce v dejinách ľudského utrpenia písať dejiny lásky a my v nich máme rásť a napredovať. Príkladom nám môže byť vzácna žena našej evanjelickej cirkvi, farárska dcéra Kristína Royová, ktorá svojím milujúcim srdcom a obetavou službou pomáhala zmierňovať ľudské utrpenie a samotu a Božím slovom pohľadzala nešťastnú a smutnú dušu mnohých trpiacich, chorých a opustených.

V Starej Turej si v nedeľu 22. augusta 2010 veriaci pripomenuli 150. výročie jej narodenia. Slávnostným kazateľom bol brat generálny biskup Miloš Klátik. Po službách Božích nasledovalo polozenie vencov na hrob Kristíny Royovej a prednáška Miroslava Hvožd'aru st. o živote a diele K. Royovej. I keď sme sa nezúčastnili celého spomienkového dňa venovaného tejto vzácnej žene, ktorá svoj život zasvätila Bohu, boli sme vďační za požehnaný čas, ktorý sme mohli prežiť v popoludňajších hodinách.

Spomienkové popoludnie otvoril domáci brat farár Radomír Vařák. Obsiahly, detailne prepracovaný životopis Kristíny Royovej nám priblížil vo svojej prednáške brat farár Miroslav Hvožd'ara st. Jeho sprievodné slovo bolo obohatené aj o vystúpenie sestier z Cirkevného zboru Senica-Čáčov. (Prednášku o živote a dielach K. Royovej si môžete požičať v zborovej knižnici).

Podujatie zakončila divadelná hra Sluha, ktorú zdramatizovala Elena Rumánková podľa rovnomennej novely Kristíny Royovej a divadelná hra *Oľga* podľa novely *V pevnej ruke*.

A aké odkazy Kristíny Royovej by nám mali zostať v srdci? Možno práve tie, ktoré odznali aj v prednáške M. Hvožd'aru: „Tvoje náboženstvo musí sa podobať slnku, ktoré zahrieva. Okolo teba žije na tisíce ľudí a tí všetci potrebujú lásku a pomoc. Tomu, kto chce činiť dobre, dáva Boh príležitosť. Nepýtaj sa, prečo tvoj blížny prišiel do nešťastia! Nie! Hľaď mu pomôcť. Ty, ktorý máš čo jesť, udeľ hladnému. Ty, ktorý máš silu, urob niečo pre bezvládneho a nemocného. Ty, ktorý

nemáš žiadnych detí, zaujmi sa sirôt. Ty, ktorý si vieš obhájiť svoje právo, zstaň sa vdov. Ty, ktorý máš domov, priviň toho, kto nemá, kde by hlavu sklonil. Vďaka Ti Pane Bože za Kristínu Royovú – za Tvoj veľký dar, cez ktorý sme dostali toľko požehnaní.“

V kruhu svojej rodiny a najbližších priateľov si v piatkové popoludnie **27. augusta Ondrej Kubovic a Marta Kubovicová, rodená Singhoferová pripomenuli 60. výročie uzavretia manželstva, tzv. diamantovú svadbu.** Brat

farár vo svojom príhovore povedal: Mnohé sa za tých šesťdesiat rokov zmenilo, ale to čo zostáva a dáva vám silu pre každý nový deň je viera v Pána Ježiša Krista. V ňom, ako v pevnom základe, je všetka nádej nielen pre ďalšie dni, ale i pre tie, ktoré neplynú v tejto časnosti, lež vo večnosti. Môžete preto dúfať a veriť, že Pán môže zažať novú iskričku lásky, porozumenia, spolupatričnosti. Už to nebude horúca, plamenná láska, ale láska tichá a silná, láska dávajúca a obetujúca sa pre druhého. S touto láskou sa oplatí žiť a očakávať nové dni.

„Čo prežil som, to Ty vieš, Pane: Po všetky dni si pri mne stál! Tak bolo tomu neprestajne, či radosť dal si a či žiaľ, či práce sa mi darili, či sklamania ma ranili. Čo prežiť mám a koľko dní mi k životu ešte pridať chceš, je v Tvojich rukách. Len ma prijmi na milosť svoju, dvíhaj, teš, posilni v každej slabosti, daj v križi trpezlivosti.“ ES č.560, v. 3-4

Kochanovská vzbura

V nedeľu **29. augusta 2010** sme si počas služieb Božích pripomenuli 70. výročie kochanovskej vzbury. Slávnostnou kazateľkou bola sestra seniorka Mgr. Eva Juríková. Na službách Božích bol prítomný zástupca senoriálneho dozorcú Považského senoriátu Svetozár Naďovič, členovia Slovenského zväzu protifašistických bojovníkov a syn bývalého kochanovského farára Ivana Kolesára – Vladimír Kolesár.

Z histórie kochanovskej vzbury: Nie je možné porozumieť udalostiam kochanovskej vzbury bez aspoň základnej znalosti udalostí, ktoré jej predchádzali. Naprostá väčšina obyvateľstva kochanovskej oblasti niesla ťažko zánik Československej republiky a vznik slovenského štátu. A tak za mimoriadne veľkej účasti veriacich na pohrebe Štefana Pavlíka z Kochanoviec 15. marca 1939 vykonal farár Ivan Kolesár nielen rozlúčku so zosnulým, ale i s Československou republikou, ktorá deň predtým prestala

existovať vznikom Slovenského štátu. V tom čase sa evanjelickí farári na moravsko- slovenskom pomedzí zapájali do ilegálnej organizácie Flóra, ktorá spolupracovala pri organizovaní pomoci utečencom z českých krajov do zahraničia cez územie Slovenska. V takto napätom ovzduší stačil nejaký bezprostredný podnet k tomu, aby sa postupne nahromadená sila nespokojnosti prejavila. Silný ohlas preto zaznamenala smrť vojaka Juraja Ondrejčiku z Ivanoviec 26. februára 1940 v pracovnom útvare v Trenčíne. Pohrebu v rodnej obci sa zúčastnilo asi 800 ľudí. Pohrebnú kázeň predniesol kochanovský farár Kolesár a práve táto kázeň sa stala predmetom trestného oznámenia žandárskej stanici v Melčiciach pre poburujúce výroky. V hlásení miestnych žandárov sa uvádza: „Pilierom protištátnych evanjelikov v Kochanovciach a v širšom okolí je farár Kolesár. Na pohrebe aktívneho vojaka v Ivanovciach predniesol nemiestnu reč. Je už konečne potrebné, aby človek podobného druhu bol zneškodnený. Menovaný drží všetkých svojich farníkov v opozičnom postoji proti našej vláde. V Kochanovciach sa nám už od jestvovania Hlinkovej gardy a po niekoľkonásobných pokusoch nepodarilo zorganizovať miestne veliteľstvo HG. Je to jediná obec v našom okrese, kde nemáme HG. I v okolitých miestnych veliteľstvách HG, kde má spomenutý neprajník vplyv na svojich farníkov, sú v HG ťažkosti...“

K výbuchu nazhromaždeného odporu došlo v Kochanovciach večer 11. júla 1940, keď žandárska hliadka v počte 6 mužov, vedená okresným žandárskym veliteľom z Trenčína, prišla autom do Kochanoviec zatknúť farára Ivana Kolesára. Večer, okolo 20.00 hodiny spozorovala Eva Šikudová, že k fare sa blíži auto plne obsadené žandármi. Spoločne so susedkou Kallovou okamžite zburcovali celé Kochanovce s tým, že žandári prišli pre farára. Na fare však nebol nikto doma, pretože farár úradoval v Úverovom družstve, ktorého bol predsedom. Kým farár Kolesár prišiel domov, okolo fary sa už začali zhromažďovať občania Kochanoviec. Ženy sa však rozbehli i do susedných obcí Zemianskeho Lieskového, Melčíc, Ivanoviec. Žandári sa pokúsili vykonať domovú prehliadku, ale prítomní im v tom zabránili. Medzitým sa v okolí fary zhromaždilo okolo 500 ľudí (niektoré zdroje uvádzajú, že ich počet bol až 800), ktorí prekážali žandárskej hliadke a keďže sa báli použiť zbrane, upustili od zatknutia farára, najmä keď sám Kolesár prisľúbil, že sa dostaví na žandársku stanicu do Melčíc.

Asi hodinu po odchode žandárskej hliadky sa farár Kolesár podľa príslubu vybral do Melčíc. Na svojom koči ho viezol poddozorca Ján Peter. Nešli však sami – koč obstúpil dav ľudí a takto spoločne prišli až do Melčíc. S výkrikmi „my si farára nedáme“ odmietli ho vpustiť na stanicu. Po asi 20 minútach vyšiel von okresný žandársky veliteľ a dovolil farárovi vrátiť sa domov. Davom ľudí zavládlo obrovské nadšenie a za spevu hymny „Hrad prepevný“ sa vrátili pred faru, odkiaľ sa začali rozchádzať až okolo tretej hodiny nad ránom. Pritom však okolo sto ľudí zostalo strážiť faru a farára pre prípad, že by sa žandári znovu vrátili.

Na druhý deň okolo 8. hodiny prišla dvojčlenná žandárska hliadka z Melčíc a okolo 10. hodiny prišiel autom okresný náčelník Ondrej Štiavnický, sprevádzaný obvonným notárom Edmundom Zlochom, aby previedol zatknutie farára. Keď sa na náčelníkov rozkaz farár Kolesár priblížil k autu, začali obrancovia fary zvonit' na poplach a okrem tých ľudí, ktorí od noci strážili faru, sa opäť zhromaždili stovky ľudí. Títo pribehli s náradím, s ktorým pracovali na poli- v rukách zvierali motyky, vidly, kosy. Keď farár nastúpil do auta, ľudia obstúpili auto a niektoré ženy si začali líhať pred auto. Vtedy priskočila Emília Haláčková z Velčíc a vytiahla zatknutého farára Kolesára z auta. To všetko sa dialo v zmesi výkrikov „My si farára nedáme“ a za neustáleho zvonenia na poplach. Za najnebezpečnejší však bol úradmi označený čin Ondreja Križana zo Zemianskeho Lieskového, ktorý sa hnal s motykou v ruke na okresného náčelníka Štiavnického. Len v poslednej chvíli ho zadržali ženy stojace naokolo. Vtedy sa sám farár pokúsil utíšiť ľudí a prisľúbil okresnému náčelníkovi, že sa dostaví do Trenčína k výsluchu. Takto pre veľký odpor ľudí nemohol previesť zatknutie ani okresný náčelník.

Okolo obeda sa vybrala delegácia občanov spolu s farárom Kolesárom do Trenčína, kde na okresnom úrade ponúkli kauciu 100.000,- Ks za prepustenie farára na slobodu. Bolo to však márne, lebo okresný náčelník prehlásil farára za zadržaného a odovzdal ho orgánom Ústrednej štátnej bezpečnosti, ktoré ho ešte v ten deň cez Beckov, Nové Mesto nad Váhom a Piešťany odviezli do Bratislavy.

I keď rozbúrená hladina po zatknutí farára vo verejnosti poklesla, napätá atmosféra v Kochanovciach naďalej trvala. Žandárstvo naokolo malo vyhlásenú pohotovosť a boli urobené opatrenia pre použitie tankového vojska v Martine v prípade potreby. Žandárska stanica v Melčiciach dostala za úlohu vyšetriť okolnosti, za akých kochanovská vzbura vznikla. Trestne stíhali spomenutých Emíliu Haláčkovú z Velčíc a Ondreja Križana zo Zemianskeho Lieskového. Senát Krajského súdu v Trenčíne vyniesol rozsudok, ktorým uznal oboch obžalovaných vinnými a odsúdil Emíliu Haláčkovú na 1 mesiac väzenia a 100,- Ks pokuty a Ondreja Križana na 6 týždňov väzenia a 200,- Ks pokuty.

K novému vzrušeniu občianstva došlo v súvislosti so súdnym pojednávaním s farárom Ivanom Kolesárom 25. októbra 1940 pred Krajským súdom v Trenčíne. Na toto pojednávanie bol eskortovaný z Bratislavy v osobnom vlaku. Ľudia sa o tom dozvedeli a na železničnej stanici v Melčiciach ho čakali stovky ľudí. Každý si s ním chcel podať ruku, prehovoriť pár slov. Samotného súdneho pojednávania sa zúčastnilo okolo 150 ľudí. Rozsudkom krajského súdu bol farár Ivan Kolesár oslobodený spod obžaloby. Toho istého dňa sa vrátil domov. Radosť občanov bola spontánna a obrovská. Prepustenie svojho farára chápali Kochanovčania ako svoje víťazstvo a znamenalo silný morálny impulz a podporu do ďalšieho boja. Toto sa prejavilo i v rokoch 1944-1945, keď sa Slovenského národného povstania z kochanovskej oblasti zúčastnilo okolo 60 občanov, medzi nimi i farár Ivan Kolesár.

Popri hlavnom usporiadateľovi, ktorým bol náš cirkevný zbor sa na prípravách podieľalo i Ústredie ekumenickej pastoračnej služby v Ozbroyených silách SR a Ozbroyených zboroch SR, v zastúpení generálnym duchovným plk. Jaroslavom Balockým. Jeho pričinením bola na službách Božích prítomná aj Čestná stráž z práporu podpory velenia Trenčín.

Evanjelický farár Ivan Kolesár svoje poslanie nevidel iba v šírení Božieho slova, ale aj v boji proti nenávidenému fašizmu. Preto spolupracoval s odbojovou skupinou Flora, zapojil sa do Slovenského národného povstania a bojov pri Telgárte. Toto zdôraznil v príhovore aj podpredseda Ústrednej rady Slovenského zväzu protifašistických bojovníkov Tomáš Švec. Nezabudol dodať, že Kolesárov ľudský, občiansky ale aj kňazský postoj sa prejavil aj pri záchrane rasovo prenasledovaných - 150 židovských spoluobčanov pokrstil, a tak vytvoril predpoklad na ich záchranu. Takéto správanie si v tom čase vyžadovalo vysokú morálnu a osobnú odvahu. „Som rád, že môžem práve tu, v tomto kostole, kde Ivan Kolesár kázal veriacim, verejne poďakovať, hoci už medzi nami nie je, za jeho obetavosť, odvahu a statočnosť. Ivan Kolesár je osobnosťou nielen miestnej farnosti, evanjelickej cirkvi, ale aj Slovenského zväzu protifašistických bojovníkov, na ktorú nesmieme zabudnúť.“

September 2010

Zborový zájazd na Oravu

Po úspešnom minuloročnom zájazde na Liptov a tohtoročnom do blízkeho okolia sme sa rozhodli zopakovať si nádherné chvíle opäť. V sobotu **4. septembra** sme sa vybrali spoznávať krásy Oravy. Po úvodnej modlitbe v autobuse sme si zaspievali aj zopár piesní zo spevníka, ktoré pre nás pripravil brat farár. Cesta nám veľmi dobre ubiehala. Prvou zastávkou bol Likavský hrad. Ako každý hrad na Slovensku, i tento bol vystavaný mozoľnatými rukami poddaného ľudu a hojne pokropený krvou nespočetných bojovníkov. Tento hrad obletuje mnoho starých povestí. Jedna z nich rozpráva, že na ňom býval kedysi mocný pán, ktorý mal krásnu dcéru. Chcel ju násilne vydať za bohatého šľachtica, pána neďalekého hradu. Ženich bol pekný, bohatý, len mal jednu chybu, že bol veľmi bezbožný. Zbožné dievča nelákalo jeho bohatstvo, ani krása, ale odpudzovala ho jeho bezbožnosť. Keď sa dozvedela o otcovom úmysle, dlho do noci plakala vo výklenkoch hradu. Jej plač začul statočný šuhaj, ktorý sa vracal z roboty domov horou pod hradom. Pýtal sa krásnej dcéry pána hradu, prečo plače. Keď mu všetko rozpovedala, ponúkol sa jej, že ju vyslobodí z rúk nesvedomitého otca a odprevadí, kde len chce. Ešte tej noci vnikol do hradu, odniesol dievča a ono sa mu ponúklo za ženu, hoci bol len chudobný gazdovský syn. Obliekla si pekný slovenský kroj, pracovala na poli, žila v chudobe, ale bola šťastná. Toľkoto hovorí jedna z mnohých povestí.

Opísať likavský hrad je ťažké, treba ho vidieť. Stačí len raz vyjsť na jeho najvyššie miesto a krásny pohľad odtiaľ zanechá v človeku nezmazateľné dojmy. Po zaujímavom výklade sme mohli navštíviť aj mučiareň, kde sa nachádzali rôzne predmety a pomôcky, ktoré boli pri mučení používané. Brat farár využil možnosť si tieto predmety aj vyskúšať. A na nikom inom ako na bratovi kantorovi.

Naša cesta pokračovala do Leštín, kde sme navštívili najstarší artikulórný kostol pochádzajúci z rokov 1688–9. S obsiahlou históriou kostola nás oboznámila jeho správkyňa. Tento kostol je najmenší z tých artikulórných na Slovensku, ale na kráse mu nemožno nič uprieť. Kostol dal postaviť Jób Zmeškal, ktorý bol kapitánom hradnej stráže na Oravskom zámku, ale aj prvým „vicišpánom“ v Dolnom Kubíne. Interiér kostola zdobí barokový oltár s polychrómovanou drevorezbou, maľba žltobielych kvetov na modrom základe na zábradlí z roku 1821, bohato zdobená kazateľnica zo začiatku 18. storočia. Zaujímavé sú aj patronátne lavice, v ktorých sedávali zámožní páni okolia. V kostole bol pokrstený jeden z najväčších slovenských básnikov – Pavol Országh Hviezdoslav. Na počesť tohto významného slovenského básnika zarecitovala z jeho diela naša sestra Anka Petrová. Práve v tomto chráme bolo sfilmované aj dielo Hájnikova žena. V kostole sme mali aj krátke stíšenie, ktoré pre nás pripravil brat farár.

Na záver naše kroky smerovali do Múzea oravskej dediny v Zubercoch, ktoré sa nachádza pod Západnými Tatrami v oblasti Roháčov. Pôvodne na mieste dnešného múzea nestál žiaden dom. Objekty pochádzajú z celého regiónu Oravy. Areál je rozložený na niekoľko častí: Dolnooravský rínek, Zamagurská ulica, Goralské lazy, kostol s cintorínom a Mlynisko. Každá časť sústreďuje charakteristické typy stavieb ľudovej architektúry regiónu. Tak ako v skutočnej dedine sú to obytné a hospodárske stavby, remeselnícke objekty i technické stavby. Cez múzeum prechádza horský potok Studená. Dominantou múzea je drevený kostol sv. Alžbety zo Zábrežia z 15. storočia. Bohatá etnografická expozícia, chov domácich

zvierat i pestovanie úžitkových plodín približujú návštevníkom život na Orave v minulosti. Najmä pre mladých bolo zaujímavé vidieť domy, v ktorých žili naši predkovia a nástroje, ktoré používali pri svojej práci. Len škoda, že sme si ich nemohli vyskúšať. Cesta domov v autobuse nám ubehla veľmi rýchlo, pretože sme ju venovali najmä piesňam na chválu nášho Pána. Naše poďakovanie patrí sestre Evke Kadlečíkovej za zorganizovanie zborového výletu. A už teraz sa tešíme na ďalší niekedy nabudúce.

Je veľký náš Boh, je silný a mocný, nič nie je čo neučinil

Brat farár Dušan Tóth

„Je veľký náš Boh, je silný a mocný, nič nie je čo neučinil.“ Trocha netradične začínali služby Božie v **14. nedeľu po Svätej Trojici 5.septembra**, keď sme mohli v našom cirkevnom zbere privítať **vzácnu návštevu z Kanady – brata farára Dušana Tótha s manželkou**. Bolo to milé prekvapenie od tých najmenších – detí z nedeľnej besiedky, ktoré sa po prázdninách opäť stretli v chráme, aby zároveň prijali i požehnanie do nového školského roku. Tentoraz požehnanie udelil brat farár Tóth, ktorý pozval deti k sebe pred oltár, kde sa všetci usadili tak trocha netradične – na zem. Mnohým sa naskytol

nádherný pohľad na rozžiarené očká detí, ktoré boli započúvané do príbehu brata farára. V závere pútavého rozprávania príbehu sa spoločne pochytili za ruky a pomodlili sa. V sprievode vedúcich sa odobrali na nedeľnú besiedku.

Brat farár Tóth poslužil aj kázňou Božieho slova. Zaspomínal na svojich rodičov, starých rodičov a na chvíle, ktoré spoločne trávili pri spievaní z Transocia a modlitbách.

Rozhovor s deťmi

V túto slávnostnú nedeľu sme mali ďalší dôvod na radosť a tiež možno trochu netradičné poďakovanie sa za službu domácemu bratovi farárovi Jánovi Ochodnickému, ktorý v našom zbere pôsobí už desiaty rok. Desať rokov v žití človeka je veľa – málo? Ale poznať Váš brat farár, to nám za to stálo! Prežívame v našom zbere radosti, ale aj smútky a spoločné starosti. Tak vďaka za chvíle spoločne prežité a nech v zdraví oslávime aj výročie 20 – te. Ostatné sme dopovedali v piesni, ktorú sme spoločne zaspievali.

Bože veľký od večnosti – upravená (207)

1. Bože veľký od večnosti, Ty celý svet spravuješ, vďaka, že zbor aj filie chrániš a opatruješ. Darmi Ducha Svätého, Ty nás chrániš od zlého.
2. Adamovsko-Kochanovský to je pre nás rodný zbor, významní a vzácni ľudia pôsobili nám tu v ňom! Poslaní sú od Boha, nič ver' nie je náhoda.
3. Aj dnes sme sa bratia, sestry, stretli tu v našom chráme, desať rokov pôsobenia, spomenúť chceme práve, nášho brata farára, iskru v srdciach rozhára.
4. Za dar slova, za dar reči, dnes tiež chceme ďakovať, modlitbami a piesňami, že môžeme oslavovať. Haleluja – znej nám, vznáša sa až k výšinám.
5. Za deti, aj našu mládež, patrí vďaka úprimná, hoc niekedy zdá sa, že je to vec „iba povinná“. Strom štepený v mladosti, úrodný v dospelosti.
6. Aj keď Bože na nás žiale a ťažké dni dopustiš, veríme, sme v Tvojej moci, nikdy nás neopustiš. Božím slovám kto verí, kňaz mu dodáva viery.
7. Žehnajúce ruky Pane, rozprestieraj na náš zbor, v nedeľu aj akýkoľvek sviatok, by sme sa stretali v ňom. Pohľad k Bohu upretý, posilní a posväťí.

Pri príležitosti 10. výročia služby brata farára Mgr. Jána Ochodnického na podnet sestier cirkevníčok napísala Emília Bátovská 10.8.2010.

*Klaudia Lukáčová
v náručí krsťnej mamy*

V 14. nedeľu po Svätej Trojici **5. septembra boli** po službách Božích **pokrstené Nikola Pavlíková**, druhorodené dieťa Juraja Pavlíka a Zuzany Pavlíkovej, rodenej Horňákovej z Adamovských Kochanoviec a **Klaudia Lukáčová**, prvorodené dieťa Radovana Lukáča a Jany Martákovej z Chocholnej-Velčíc.

V stredu **8. septembra bola pokrstená Viktória Staňáková**, prvorodená dcéra Ľubomíra Staňáka a Michaely

Staňákovej, rodenej Vavrovej z Ivanoviec.

Zlatá konfirmácia

V 16. nedeľu po Svätej Trojici **19. septembra** sme opäť prežívali slávnostné chvíle konfirmácie. Tentoraz to bola rozpomienka na tieto chvíle pred päťdesiatimi rokmi. Zo 49 konfirmovaných v roku 1960 sa z tejto nádhernej chvíle mohlo tešiť 24. Žiaľ jedenástim z nich to nebolo dopriate, nakoľko ich Pán života i smrti odvolal z tejto časnosti. O tom, že tieto stretnutia sú nádherné a oslovujúce sa vyjadril už ne jeden spomínajúci konfirmand. A tak tomu bolo i tentoraz.

Brat farár v kázni zdôraznil, že ľudia sa dnes málo stretávajú, málo sa rozprávajú

o skutočne hlbokých pravdách. Na konfirmáciu spomíname preto, aby sme si oživilí sľub k Trojjedinému Pánu Bohu. Ruku na srdce, sme Pánu Bohu naozaj verní?

Zlatí konfirmandi po jednom pristupovali k oltáru, kde prijali požehnanie a rozpomienku na tento deň z rúk brata farára a brata dozorca. Po službách Božích jubilujúci konfirmandi trávili spoločne čas v zborovom dome a spomínali na chvíle konfirmačnej prípravy.

V 16. nedeľu po Svätej trojici **19. septembra bol po službách Božích pokrstený Juraj Adaška**, prvorodený syn Juraja Adaška a Martynej Adaškovej r. Pavlíčkovej z Melčíc- Lieskového.

V sobotu **25. septembra bola pokrstená Jasmine Čaňová**, tretie dieťa Jozefa Čaňu a Adriany Čaňovej, rodenej Vaškovej z Melčíc- Lieskového.

Október 2010

Pamiatka posvätenia chrámu

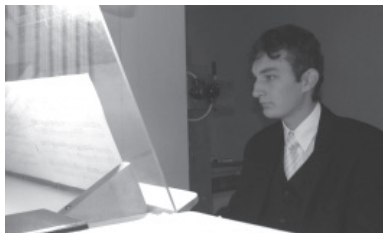
V **nedeľu 3. októbra** sme si na slávnostných službách Božích pripomenuli

226. výročie posvätenia nášho kostola.

Počas kázne Božieho slova sme premýšľali nad ťažkosťami a úskaliaami, ktoré nám prináša viera. Neúspechy v hlásaní evanjelia, stratená generácia, čoraz prázdnejšie kostoly, spoločenstvá, ktoré len tak tak prežívajú, veriaci, ktorí opúšťajú spoločné zhromaždenia, šíriace sa sekty – to je len zopár našich bolestných povzdychnutí. Ale

Pán nám skrze svoje slovo pripomína: Nebojte sa, nebuďte malomyselní, nemyslíte si, že ste opustení, majte dôveru a vytrvalosť: „*Lebo ešte máličko, a príde Ten, ktorý má prísť, a nebude meškať.*“ Týmito slovami nám apoštol pripomína, že Pán Ježiš opäť príde, možno skôr ako sa nazdávame. A preto nás aj slávnosť posvätenia chrámu varuje, aby sme neboli ako neužitoční sluovia, ktorí po odchode svojho pána zaspali, ale v dôvere a vytrvalosti čakajme na deň novej a veľkej radosti.

Prítomných v chráme pozdravil a svojou piesňou oslávil Toho, ktorému patrí všetka sláva a vďaka i náš zborový spevokol.

*Domenico Zipoli - All'Elevarzione v podaní
Martina Augustína*

Pod'akovanie za úrody zeme

„Na Teba sa upínajú oči všetkých a Ty im dávaš pokrm v pravý čas. Otváraš svoju ruku a všetko živé sýtiš s ochotou.“
Žalm 145,15-16

V 19. nedeľu po Svätej Trojici sme v chráme Božom ďakovali Pánu Bohu za všetko čo nám v tomto roku požehnal v našich záhradách. Nie všade bol ľudom dané v zdraví zberať úrodu z polí a sádov. Mnohí si spomenú na mimoriadne nepriaznivé počasie, ktoré nás tento rok viac trápilo ako tešilo. Z každej strany bolo počuť vzdychy, že úroda nebola taká ako po iné roky. Najlepšie to však asi vyjadrila jedna zo sestier, ktoré pripravovali výzdobu kostola na dnešnú slávnosť. Povedala asi toto: Keď sa tak pozriem na všetko, čo sme priniesli, Pán Boh nám zase požehnal viac, ako sme si zaslúžili a ochránil nás pred nešťastím, ktoré postihlo ľudí, ktorí počas záplav prišli nielen o úrodu, ale dokonca o strechu nad hlavou. Myslíme však aj na tých, ktorým nie je dopriate dosýta sa najesť a dokonca si vybrať to, čo im chutí. Vždy, keď sa stretávame, aby sme Pánu Bohu pod'akovali za úrody zeme je to preto, aby sme si uvedomili, že všetko dianie vo svete nie je v ľudských rukách. Iste sú potrebné ruky, ktoré pracujú na poli. Sú potrebné ruky, ktoré včas pozberajú

a uskladnia to, čo sa urodilo. A napokon sú to opäť ľudské ruky, ktoré z plodov zeme pripravia chutné jedlo. Ale je potrebný väčší zázrak, než aký dokáže človek svojimi usilovnými rukami.

List vd'aky

Jeseň – nádherný čas,
zbierame úrodu a tešíme sa zas,
že Pán Boh požehnal nielen prácu
našich rúk,
ale aj nás.

Píšem nádherný list vd'aky a lásky,
list na jabloni, ktorá odráža jas,
Pán Ježiš požehnal našu prácu
a tešíme sa, že požehná aj nás.

Ďakujeme Ti za všetko:
za dobrú úrodu, za vlahu, slnko,
dobrý čas, za Tvoju milosť
a uistenie, že na budúci rok
požehnáš zas.

Ty si zdroj radosti, istoty a nádeje,
ktorú nám nik nemôže vziať,
dávaš nám silu, múdrosť a zaslúbenie,
že iba na Teba sa môžeme spoliehať.

Píšem Ti list vd'aky a lásky,
za túto úrodu, za nádej, ktorou
obdarúvaš nás.

List na farebnej čerešni, ktorá
pohládza naše oči a srdce,
keď mäkko šuští pod nohami,
ako farebný koberec,
ktorý si utkal z lásky pre nás.

Ol'ga Kusendová

Pri pohľade na úrodu, ale práve tak na všetko vd'aka čomu žijeme, sa učíme vd'ačností. A práve vd'ačnosť nás učí položiť si otázku: Kto za tým všetkým stojí? Komu sa máme poďakovať? Pán Boh stvoril našu zem, ale On tiež dáva vyrásť každému jednému zrnú, semienku, plodu, všetkému, čo nám je napokon položené na stôl ako „chlieb každodenný“, o ktorý prosíme v modlitbe Pánovej. Pre Pána Boha to nie je problém. Ďakujeme Mu za Jeho starostlivosť o nás, ale nielen dnes. Ďakujme Mu vždy, keď máme pred sebou jedlo. Veď je to On, ktorý nám ho požehnal.

V 19. nedeľu po Svätej Trojici **10. októbra bol po službách Božích pokrstený Šimon Sýkora**, druhorodené dieťa Zdenka Sýkora a Ľubice Valovičovej z Melčic-Lieskového.

Dňa 20. októbra sa po veľmi dlhej prestávke, ak sa vôbec prestávkou dá nazvať sa v našom cirkevnom zbore začala stretávať skupina veriacich pri spoločnom štúdiu Biblie, na tzv. **Biblickej hodine**. Jedna z reformačných zásad znie „Jedine Písmo“ a je na našu hanbu, že Božie slovo málo čítame a málo poznáme. Ľahká je potom práca rozličných falošných prorokov, ktorí dokážu našich bratov a sestry ľahko zmiast' a zviest' na rozličné bludné cesty. No nie je to len ostrážitosť, ktorá nás vedie k túžbe poznať Božie slovo. Veď je to slovo nášho

nebeského Otca a ako Jeho deti predsa túžime po slovách, ktoré sú prameňom nového života.

Ako prvú knihu z Biblie sme sa rozhodli študovať List apoštola Pavla Galatským. Biblická hodina je vhodnou príležitosťou klásť otázky k prečítanému slovu, ale i k iným témam, spoločne sa zamýšľať nad Božím slovom a hľadať Božie oslovenie a Božiu radu pre konkrétnu životnú situáciu.

„Blahoslavený muž, ktorý nechodí podľa rady bezbožníkov, na ceste hriešnikov nestojí a v kruhu posmievačov nesedí, ale v zákone Hospodinovom má záľubu, o Jeho zákone rozjíma dňom-nocou.“ Žalm 1,1-2

V piatok 22. októbra sa konali v poradí **druhé služby Božie v Domove sociálnych služieb Adamovské Kochanovce**. Pre veľký záujem klientov sme sa presunuli do spoločenskej miestnosti. Poučení predchádzajúcou skúsenosťou a špecifickou skupinou poslucháčov si brat farár pripravil pútavé rozprávanie o dvoch staviteľoch podľa evanjeliového textu: *„Každý, kto počúva tieto moje slová a plní ich, podobný bude múdremu mužovi, ktorý si postavil dom na skale. A prišiel prívál, privalili sa rieky, strhli sa vetry, oborili sa na ten dom, ale nepadol, lebo bol na skale založený. A každý, kto počúva tieto moje slová, a neplní ich, podobný bude mužovi-bláznovi, ktorý si postavil dom na piesku. A prišiel prívál, privalili sa rieky, strhli sa vetry, narazili na ten dom i padol a jeho pád bol veľký.“* Mt 7,24-27

Výbornou pomôckou pri zoznámení s evanjeliom, ale tiež pri praktickej aplikácii boli drevené kocky, z ktorých si prítomní postavili najskôr dom na skale (na pevnom stole) a potom dom na piesku (na vankúši). Veľmi pútavé a zaujímavé boli bezprostredné odpovede účastníkov bohoslužieb. Presne vedeli, ktorý staviteľ bol rozumný a ktorý naopak nerozumný. Dokonca prekvapili i odpoveďami na otázku, na čom máme stavať svoj život a čo je v živote skutočne dôležité.

Klientov oslovila i pieseň „Či si veľký a či malý“, ktorý sa naučili spievať i ukazovať. Potešili ňou i zamestnancov ústavu, ktorí sa medzi nich prišli pozrieť. Na záver sa spoločne pomodlili modlitbu Pánovu a prijali apoštolské požehnanie. Rozchádzali sa s otázkou: A kedy zase nabudúce? Verím, že Pán si i toto svoje dielo požehná a svojim milovaným deťom preukáže svoju lásku mnohorakým spôsobom.

V 22. nedeľu 31. októbra po Svätej Trojici sme prežívali slávnostné služby Božie, pretože sme si zároveň pripomenuli **dielo reformácie** vďaka ktorému môžeme počúvať čisté a pravdivé Slovo Božie. Tejto myšlienke sa v kázni venoval i brat farár. Stredovekú reformáciu porovnal z Joziášovou reformou, o ktorej čítame v 2. knihe kráľov v 23. kapitole. Slovo Božie bolo vtedy stratené a našlo sa pri opravě chrámu. Keď si ho kráľ a následne i všetok ľud vypočul, Duch Svätý

ich viedol k pokániu a ľútosti nad tým, že odbočili zo správnej cesty a vzdialili sa od svojho Boha. Práve tak i v stredoveku bola Biblia pre bežného človeka stratená. Nemohli ju čítať a ani jej pre latinský preklad nerozumeli. Boh si však vyvolil Martina Luthera a jeho spolupracovníkov, aby Jeho ľud opäť počul Slovo svojho Boha v zrozumiteľnom jazyku. Spomienka na reformáciu je pre nás pripomienkou veľkej katastrofy. Znovu a znovu vidíme, že keď si človek neváži a necení obrovské bohatstvo, ktoré má v Božom Slove, vedie to k strate a zabudnutia tohto Slova. Zanedbanie Božieho Slova vedie aj nás, kresťanov, k tomu, že poľavíme v našom boji so zlom v nás i okolo nás, a do našich životov sa vkradne ľahostajnosť. Každý deň preto potrebujeme prosiť nášho Pána, aby posilnil našu lásku k Božiemu Slovu a našu túžbu venovať sa jeho štúdiu a rozjímaniu nad ním. Ved' nám Boh svoje Slovo dal, aby nás s istotou priviedol do nebeskej náruče nášho Spasiteľa, Ježiša Krista.

Význam reformácie, ktorá nás vedie späť k Bohu, zaznel i v podobe piesne, ktorú zborový spevokol na slávnosť Pamiatky reformácie nacvičil – „To Tvoja vec je Pane náš.“ To, že táto pieseň prítomných oslovila potvrdili i potleskom, ktorým poďakovali bratom a sestram zboru za ich snahu oslavovať Boha, ale potlesk patril i samému Bohu za dar spevu a radostné srdcia.

Na radosť v kostole zhromaždených sme na službách Božích mohli privítať i sestru kapláňku Jarmilu Zajíčkovú. Prvých pár dní voľna, ktoré sestra kapláňka v Cirkevnom zbere Banská Bystrica dostala, využila na návštevu rodného cirkevného zboru. Po prisluhovaní Večere Pánovej sa prihovorila k bratom a sestram. Poďakovala za všetky modlitby, v ktorých na ňu nezabúdame a jej potreby i plány predkladáme Svätému Bohu. Počas prvých krokov v službe na Pánovej vinici cíti túto modlitebnú podporu a prežíva Božie vedenie a žehnanie. Stále „naša“ sestra Jarka sa tiež podelila o prvé skúsenosti, zážitky i povinnosti. Kiež Pán naďalej žehná jej vchádzaniu i vychádzaniu.

Po službách Božích dňa 31. októbra bola pokrstená Dorota Ondrejičková, druhorodená dcéra Tomáša Ondrejička a Ľubice Ondrejičkovej r. Chrenkovej z Melčíc- Lieskového.

Naše spoločenstvá

Prvé kroky za Pánom Ježišom v materskej škole

Pre niekoho možno zvláštna a pre iného úplne samozrejme – náboženstvo v materskej škole. No sám Pán Ježiš nám hovorí: „Nechajte deti a nebráňte im prichádzať ku mne...“ (Mt 19,14) A preto s posolstvom evanjelia prichádza brat farár i medzi deti v škôlke. Nie je to náhrada za žiadnu inú aktivitu v zbere, ale skôr vyplnenie dosiaľ prázdneho miesta. Málokto z nás veril, že sa niečo podobné podarí uskutočniť, no Pán Boh nás opäť zázračne prekvapil a otvoril si dvere i do týchto kolektívov detí.

Polhodinové stretnutia s deťmi raz v týždni sú naplnené pozorným počúvaním základných príbehov z Biblie, ale tiež milými a úprimnými rozhovormi, ktoré odhaľujú čo všetko deti nevedia a chcú vedieť o Ježišovi. Rovnako tak sú deti oslovené i piesňami na slávu Božiu a kresbami s vyobrazením preberaného príbehu, ktoré si môžu vymaľovať a pochváliť sa doma pred rodičmi i starými rodičmi.

V priebehu školského roku 2009/2010, keď sa postupne začalo s náboženskou výchovou v materských školách prihlásili rodičia 26 detí. V školskom roku 2010/2011 sa deti začali stretávať už v septembri vo všetkých materských školách na území nášho cirkevného zboru v počte 26.

Vďaka Bohu za toto požehnané dielo, ku ktorému sa On sám priznáva.

Detská besiedka

Cirkevný rok sa na nedeľnej besiedke začal početnou účasťou detí, ktorej sme sa ako vedúci besiedky tešili. Vo chvíľkach stíšenia sme si rozprávali o blížiacich sa sviatkoch, ktoré sú v živote kresťana dôležité, o Vianociach. Veľa sme sa zhovárali o Božej láske, o spoločenstve, darčekom, Betleheme, pastieroch, mudrcoch a o všetkom, čo patrí k vianočným sviatkom. Deti sme sa snažili upozorniť na to, že mnohé z vecí, ktoré pokladáme počas Vianoc za prvoradé, sú v Božích očiach často bezvýznamné. Preto sme postupne prichádzali na to, čo nám Pán Ježiš ukazuje ako skutočne dôležité: Jeho narodenie, Jeho nekonečná láska a milosť od Boha, ktorá nie je samozrejmosťou.

Po Vianociach sme sa spoločne zamýšľali nad ľudskými zmyslami, ktoré máme možnosť využívať na šírenie Božieho slova. Snažili sme sa upozorniť deti na niektoré situácie, v ktorých často mrháme týmito možnosťami, ale chválili sme ich aj za tie situácie, v ktorých sa zachovali tak, ako to náš Pán káže vo svojom Slove. Čas sa rýchlo krátil a my sme sa ocitli v dobe, kedy Pán Ježiš Kristus musel podstúpiť tú najväčšiu potupu a dať za nás svoj drahý život. Deťom sme rozprávali veľa príbehov o Ježišových zjaveniach, aby pochopili podstatu Veľkej noci a toho, že tento sviatok nie je iba o veľkonočných vajčkách a šibačke.

Neskôr sa naše zamyslenia uberali smerom k Svätej Trojici a otázke, kto zo Svätej Trojice je najdôležitejší. Tieto zamyslenia boli nádherné v tom, že deti živo diskutovali o tom, kto môže toto významné miesto obsadiť, ale nakoniec sme sa museli všetci jednotne zhodnúť v tom, že najdôležitejšia je každá osoba Svätej Trojice, ktorá je nerozdeliteľná. Záver školského roka sme venovali radostiam, ale aj starostiam prvých kresťanov a zisťovali sme, v čom bol ich život veľmi podobný tomu nášmu.

Počas prázdnin sme pre deti pripravili detský tábor. Už počas letných mesiacov v roku 2009 sa detský tábor osvedčil, a preto sme sa s mládežou rozhodli, že ho predĺžime na 5 dní. Tohtoročnému táboru sme dali názov „Plavba s Noáchom“. Je potrebné pripomenúť, že tieto požehnané dni by sa nekonali, nebyť šikovných rúk mamičiek, babičiek, iných rodinných príslušníkov a našich mládežníkov, ktorým sa chceme ako vedúci Detskej besiedky poďakovať.

Tak ako Ježiš privádzal ku sebe dietky, i my chceme na Jeho obraz privádzať deti k poznaniu, že život s Pánom Bohom je tá najsprávnejšia cesta, ktorej sa môžu držať celý svoj život. Je dôležité, aby deti boli podporované vo viere v Ježiša Krista a aby bola ich viera neustále upevňovaná. S týmto zámerom sme vstúpili i do nového školského roka. Detskú besiedku navštevuje 15 až 20 detí. Ďakujeme Bohu za tento krásny počet a modlíme sa, aby sme boli stále väčšie spoločenstvo. Voláme k sebe aj svojich kamarátov, nech s nami pokračujú v rozhovoroch o rôznych podobenstvách Ježiša Krista, ktoré sú spojené s hrami a šantením. Detská

besiedka je nádherná v tom, že je v nej cítiť aj skrze detské myslenie Pána Boha a my iba dúfame, že Jeho prítomnosť v tomto spoločenstve budeme vždy cítiť.

Spoločenstvo evanjelickej mládeže (SEM)

Raz sa jedna mladá slečna spýtala, či by sa mládež nemohla stretávať v iný deň ako v sobotu. Ona by totiž medzi nás aj chcela prísť, ale pre ňu je sobota ten jediný deň, keď môže byť so svojimi kamarátmi. U mňa je to tiež tak. A práve preto chodím na mládež, pretože práve tu sú moji kamaráti. Môžem sa s nimi porozprávať, zveriť so svojimi problémami a starosťami, ale aj radosťami. A tam, v strede medzi nami je Pán. S Ním sa úprimne rozprávame pri spoločných modlitbách, spievame Mu na chválu a učíme sa o Ňom nové veci.

O tom, že sme spoločenstvo naozaj dobrých priateľov svedčí aj to, že sa nestretávame len v sobotu. Spolu trávime čas aj v nedeľu pred službami Božími pri spoločných raňajkách, v týždni pri spoločenských hrách a v lete aj pri športoch. Okrem toho chodíme spolu na chatu alebo pozeráme filmy, či už v zborovom dome alebo si ich zjždeme pozrieť do kina.

Možno sa niekomu bude zdať zvláštne, že sa môžu kamarátiť mladí ľudia, keď je vekový rozdiel medzi nimi aj desať rokov. Ja si však myslím, že tam, kde pôsobí medzi ľuďmi Pán, tam nie je nič nemožné. A preto medzi nás pozývame aj teba. Možno tu nájdeš nových kamarátov a určite i Toho najlepšieho Priateľa.

Spoločenstvo evanjelických žien (SEŽ)

Spoločenstvo evanjelických žien v našom cirkevnom zbere je založené na túžbe po spoločenstve, ktoré spája sestry vo viere, láske a dôvernom poznávaní slova Božieho. Duchovne sa vzdelávame, posilňujeme vo viere, modlíme sa, aby sa cez nás ženy, matky a staré mamy mohla Božia láska prelievať do našich rodín. Zmysel činnosti SEŽ veľmi dobre vyjadruje citát z Písma: „*Tak aj vy, keďže horlíte za duchovné dary, hľadte, aby ste sa rozhojňovali v nich na budovanie cirkvi.*“ (1K 14, 12)

SEŽ sa stretáva pravidelne jedenkrát za mesiac zvyčajne v prvú nedeľu o 14.hodine v zborovom dome. Pokračujeme v štúdiu Evanjelia podľa Matúša vždy po jednej perikope. Brat farár nám podrobne objasní prečítaný text, ku ktorému v diskusii sestry pridávajú vlastné postrehy, myšlienky, prípadne kladú doplňujúce otázky.

Nadalej vedíme literárne okienko a okrem kresťanskej poézie čítame úryvky z knihy Očarená od autorov John a Stasi Eldredge.

Na našich stretnutiach získavame rady, ktoré nám Pán Boh vo svojom Slove odkazuje. Dostávame návod, ako sa zachovať v ťažkých životných skúškach a poučenie, ktoré potrebujeme pre praktický život v našich rodinách. Šťastní môžu byť len tí, ktorí dovoľia, aby im Pán Boh hovoril do života, ako je napísané v knihe Prísloví v 1. kapitole, 7. verši: „*Bázeň pred Hospodinom je počiatkom poznania.*“ A apoštol Pavel v liste Kolosenským v 2. kapitole, 3. verši píše: „*V Kristovi sú skryté všetky múdrosti a poznania.*“

Pozývame všetky ženy z nášho cirkevného zboru, aby prišli na stretnutia SEŽ. Pre každú je pripravené láskyplné a pohostinné prijatie. Tu nájdete útočisko v tomto chladnom a na lásku chudobnom svete. Pozývame vás do nášho sesterského spoločenstva k spolupráci na službe v našej drahej Evanjelickej cirkvi a.v.

Zborový spevokol

Spevokol sa stretáva pravidelne jedenkrát do týždňa vo štvrtok večer a pokračuje v nácviku príležitostných piesní ku rôznym výročiam a kresťanským sviatkom. Podľa aktuálnych príležitostí sa vyberajú i vhodné piesne. Nácviku sa pravidelne zúčastňuje 18-20 členov. Vystúpili sme i na stretnutí spevokolov Považského seniorátu, ktoré bolo v tomto roku v Cirkevnom zbere Uhrovec. Vystúpili sme s dvoma piesňami a rovnako dve piesne boli pre všetky spevokoly spoločné. Dirigoval a nácviky spevokolu viedol brat Dušan Ďuriš, ktorému srdečne ďakujeme.

31. júla nás čakala milá slávnosť ordinácie – vysvätenia novokňazov našej evanjelickej cirkvi. Na túto slávnosť sme sa usilovne pripravovali, veď ju v priamom prenose vysielala Slovenská televízia. S radosťou sme medzi sebou privítali nových členov a k posilneniu jednotlivých hlasov prispeli i členky iného vierovyznania. Piesňou „Deň čo deň“ od Kristíny Royovej sme umocnili túto slávnosť.

V súčasnosti nacvičujeme nové piesne pod vedením brata farára Jána Ochodnického. Pozývame vás medzi nás, aby sme spoločne spevom oslávili nášho Boha.

Zborová knižnica

Pre všetkých, ktorí radi čítajú ponúkame možnosť požičať si knihy s duchovnou tematikou **v novootvorenej zborovej knižnici**. Za člena čitateľského spolku sa môžete prihlásiť u sestry Evky Kadlečíkovej. Knihy je možné si požičať buď v nedeľu po službách Božích alebo v sobotu po 17,30 v zborovom dome. Zoznam kníh, z ktorých si môžete vybrať sa samozrejme budeme snažiť rozširovať, aby sme uspokojili čo najviac čitateľov. K 31. októbru si môžete vybrať z týchto titulov:

Zamyslenia: Tesnou bránou (1995), Na každý deň (1958, 1960, 1964, 1969, 1979, 1982, 1992), Každý deň s Bohom (2000), Dr. K.L. (Čtyři úvahy-vánoční a novoroční), V Božej blízkosti (Úvahy na každý deň v roku), C.Eichhorn (V Božej dielni-Úvahy na celý rok).

Životopisy: G. Bayer (Dr. Martin Luther), Vladimír Mináč (Zobrané spory J. M. Hurbana), Miloš V. Kratochvíl (Život Jána Amose), Ján Pavlov (Cestou môjho života), PhDr. Ján Purgina (Samuel Mikovíny-Život a dielo), Život a dielo Márie a Kristíny Royovej.

Biblické knihy: Starý zákon-překlad s výkladem (1-Genesis, 2-Exodus, Leviticus, 3-Numeri, Deuteronomium, 4-Józue, Soudců, Rút, 5-Knihy Samuelovy a první paralipomenon, 6-Knihy královské a druhý paralipomenon, 7-Ezdráš, Nehemjáš, Ester, 8-Jób, 9-Žalmy, 10-Prísloví, Kazatel, Píseň, 11-Izajáš, 12-Jeremjáš, Pláč), Nový zákon- překlad s výkladem (Čtyři evangeliá, Kniha Talmov), Nová zmluva-preklad s farebnými fotografiami, úvodmi, vysvetlivkami k dobovému prostrediu, Symbolické knihy Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania.

Kresťanská beletria: Mária Jonesová a jej Biblia, Sergej Kurdakov (Odpusť mi, Nataša), Henryk Szenkiewicz (Quo vadis), Kristína Royová (Šťastní ľudia, Prišiel domov, To, čo večne trvá, Deti hauzirérov, Vo vyhnanstve, V pevnej ruke, V slnečnej krajine, Traja kamaráti, Za svetlom a so svetlom, Za vysokú cenu, Za presvedčenie, Šťastie, Navrátený raj, Staniša, Stratení, Ako zbohatnúť, Susedia, Rozprávky, Sluha, Na rozhraní, Keď sa život začínal, Slnečné dieťa, Jozef Egyptský, Druhá žena, Bludári, Biblické postavy, Bez Boha na svete, Šťastlivé Vianoce!, Výber zo spisov II, III), Zuzana Kozíčová (Žila som v tme), J.Reimer (Bez zbrane ale predsa pod Božou ochranou), MUDr. K. Mika (Príhody pohotovostného lekára).

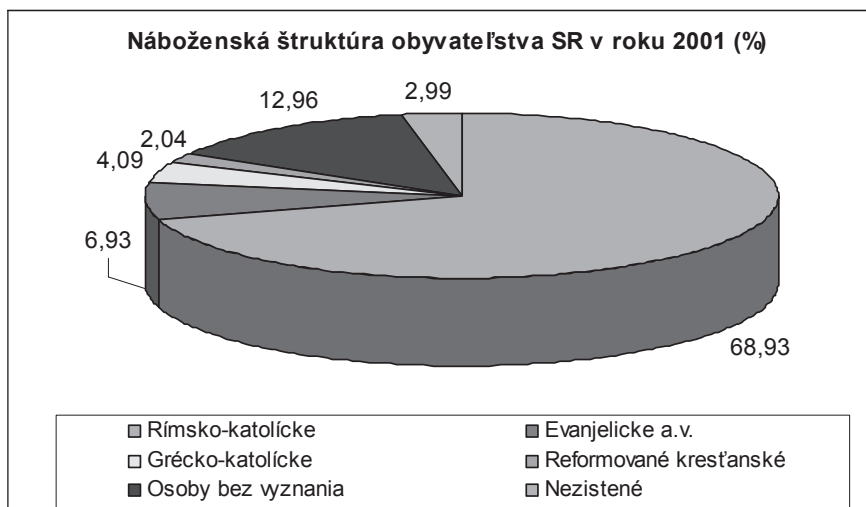
Kresťanská literatúra: Ryan Michael (...aby pohár nepretiekol), Werner Keller (A Biblia má predsa pravdu), Philip H. Lochnaas (Ako odpovedať na...hnutie Nový vek, Ako odpovedať na...kulty, Ako odpovedať na...výhodné náboženstvá), Dr. Samuel Štefan Osuský (Bráň pravdu), Bengt Pleijel (Brána viery otvorená),

Stanislav Ferfecki (Byl jsem svědkem Jehovovým), Wilhelm Busch (Ježiš-naša šanca), Fridrich Heiler (Kresťanská viera a indický duchovný život), John a Stasi Eldredge (Očarujúca), Elizabeth Lukasová (Rodinné šťastie, Rozprávaj mi o viere), Willi Hofsumer (Strom manželstva, Svetielko), Luciano Moia (Televízne deti), Július Madarás (V utíšení a dúfaní je vaša sila), Josh McDowel (Viac ako tesár), Oswald Bayer (Život z viery), Biblická panoráma, J. Langhammer (Čo bude s týmto svetom, Víťazný život v Kristovi), E.T.Pauli (Duchovná hudba), R. A. Bennett (Duchovný pokrm, Hľadanie Boha), D.Vajda (Kľúče nebeského kráľovstva, Pane, Pane, Veda versus Darwin, Žena, neodchádzaj od muža), A.Saphir (Kristus a Písmo), J. Friedl (Moje skúsenosti s charizmatickým hnutím), W. Buhne (Môže byť láska hriechom?), A. Seibel (Nebadané zvedenie zborov), B. Peters (Nepochopiteľné bohatstvo Kristovo), M. Rosseler (Nový život s Ježišom II), G. Wasserzug (Povytrhnutí Cirkvi Pána Ježiša Krista), J. Kausemann (Premožený milosťou), R. Liebi (Rockova hudba a NEW AGE), John MacArthur (Úzkou bránou).

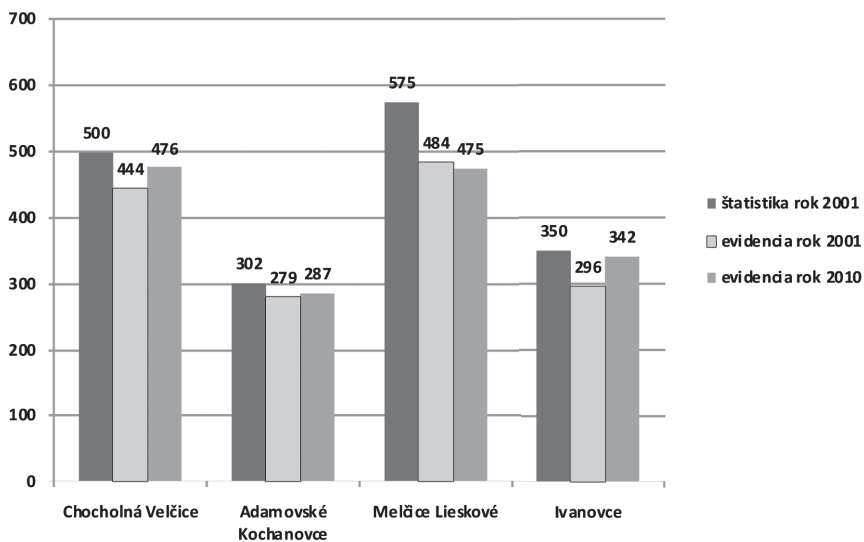
Evanjelici a štatistika, štatistika a náš cirkevný zbor

Posledné sčítanie obyvateľov, domov a bytov sa uskutočnilo v roku 2001. Pripomeňme si niekoľko výsledkov týkajúcich sa Evanjelickej cirkvi a.v. na Slovensku. K Evanjelickej cirkvi a.v. sa prihlásilo 6,9 % obyvateľstva, z toho 53,5% žien a zvyšok mužov. Len 13,9% z evanjelikov boli deti, naopak 38,6% tvorili ľudia starší ako 50 rokov. Podiel evanjelikov žijúcich v mestách a na vidieku bol pomerne vyrovnaný, mierne prevládali evanjelici v mestách. Najviac evanjelikov podľa sčítania v roku 2001 žilo v okresoch Lipt.Mikuláš, Martin, Banská Bystrica, Myjava, Nové Mesto nad Váhom, Zvolen, Rožňava a Rimavská Sobota.

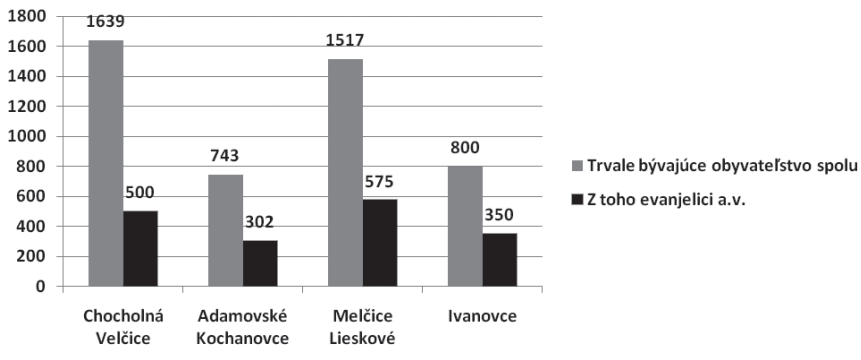
Najbližšie sčítanie obyvateľov nás čaká už v roku 2011. Ako dopadneme my evanjelici?

Počet evanjelikov cirkevného zboru podľa štatistiky v roku 2001 a podľa evidencie v rokoch 2001 a 2010

Podiel evanjelikov a. v. na počte obyvateľov jednotlivých obcí cirkevného zboru v roku 2001

Štatistické údaje cirkevného zboru od 1. decembra 2009 do 31. októbra 2010

Pokrstení:

Hana Križková (Melčice- Lieskové)
Dušan Estergájoš (Melčice- Lieskové)
Ema Lackovičová (Chocholná – Velčice)
Samuel Fabian (Adamovské Kochanovce)
Viktória Križková (Ivanovce)
Jakub Lukáčik (Ivanovce)
Andrea Chrenková (Melčice- Lieskové)
Nikola Mizeráková (Melčice- Lieskové)
Nikola Pavlíková (Adamovské Kochanovce)
Klaudia Lukáčová (Chocholná – Velčice)
Viktória Staňáková (Ivanovce)
Juraj Adaška (Melčice- Lieskové)
Jasmine Čaňová (Melčice- Lieskové)
Šimon Sýkora (Melčice- Lieskové)
Dorota Ondrejičková (Melčice- Lieskové)

Konfirmovaní:

Lenka Krišláková (Melčice- Lieskové)
Michal Kuruc (Chocholná – Velčice)
Petra Mizeráková (Melčice- Lieskové)
Ján Múdry- Šebík (Adamovské Kochanovce)
Lenka Ozimá (Chocholná – Velčice)
Ivan Juríček (Ivanovce)
Ivana Šoffová (Kunovice)

Sobášení:

Martin Petřík (Trenčín) a Renáta r. Mitanová (Chocholná – Velčice)
Martin Kallo (Nové Mesto nad Váhom) a Ivana r. Arbetová (Chocholná – Velčice)
Róbert Križko (Ivanovce) a Ingrida r. Gulánová (Nová Bošáca)

Pochovaní:

Vladislav Michalec 56 r. (Ivanovce)
Bernarda Horňáková r. Kapušová 49 r. (Adamovské Kochanovce)
Vlasta Pelechová r. Rozvadská 63 r. (Melčice- Lieskové)
Paulína Jašová r. Petrová 88 r. (Chocholná – Velčice)

Janka Zámečníková r. Zaťková 38 r. (Melčice- Lieskové)
Vladislav Kusenda 76 r. (Štvrtok, cintorín Lieskové)
Ján Malík 76 r. (Adamovské Kochanovce)
Anna Adamovicová r. Spačková 86 r. (Melčice- Lieskové)
Anna Králiková r. Blašková (Trenčín, cintorín Lieskové)
Pavína Chovancová r. Ondrisová 73 r. (Chocholná – Velčice)
Ol'ga Kočická r. Zrinyiová 65 r. (Trenčín, cintorín Adamovské Kochanovce)
Pavína Hašáková r. Chrenková 87 r. (Chocholná – Velčice)
Irena Pavlíková 94 r. (Kostolná – Záriečie, cintorín Lieskové)
Ján Ondrejička 78 r. (Ivanovce)
Štefan Kadlečík 79 r. (Ivanovce)
Eva Vašková r. Kočická 96 r. (Ivanovce)
Anna Bulková r. Dorninyová 80 r. (Melčice- Lieskové)
Ondrej Baďura 85 r. (Adamovské Kochanovce)
Zuzanna Pavlíková r. Martinková 88 r. (Adamovské Kochanovce)

**Na vydanie ročenky v čase od 16. novembra 2009 do 31. októbra 2010
prispeli:**

Bohuznáma sestra, Melčice - Lieskové 10,- €
Bohuznáma rodina, Adamovské Kochanovce 50,- €
Ján Štefanec, Melčice - Lieskové 10,- €
Bohuznáma rodina, Melčice - Lieskové 10,- €
rodina Ondrejičková, Ivanovce 10,- €
rodina Križanová, Adamovské Kochanovce 10,- €
Bohuznáma rodina, Melčice - Lieskové 5,- €
Bohuznáma rodina, Melčice - Lieskové 20,- €
Bohuznáma sestra, Chocholná – Velčice 20,- €
Bohuznáma sestra, Ivanovce 15,- €
Rodina Ondrášková, Melčice - Lieskové 10,- €
Bratia a sestry z Ivanovieci pri distribúcii ročenky darovali 154,- €
Bohuznáma rodina, Ivanovce 10,- €
Bohuznámy brat, Adamovské Kochanovce 10,- €
Bohuznámy brat, Melčice - Lieskové 10,- €
Bohuznáma rodina, Melčice - Lieskové 10,- €
Bohuznáma rodina, Ivanovce 20,- €
Filiálka Lieskové 24,- €
Bohuznáma sestra, Chocholná - Velčice 10,- €
Bohuznáma sestra, Chocholná - Velčice 10,- €
Bohuznáma sestra, Melčice - Lieskové 10,- €
Bohuznáma sestra, Adamovské Kochanovce 20,- €
rodina Zlatovská, Štvrtok nad Váhom 5,- €
rodina Dedíková, Melčice - Lieskové 10,- €
Bohuznáma sestra, Adamovské Kochanovce 10,- €
Bohuznáma rodina, Ivanovce 5,- €
Ján Múdry, Adamovské Kochanovce 30,- €
Bohuznáma sestra, Ivanovce 10,- €
Bohuznáma rodina, Melčice - Lieskové 20,- €
rodina Baďurová, Štvrtok nad Váhom 15,- €
Anna Starostová, Adamovské Kochanovce 20,- €
Ol'ga Fabianová, Adamovské Kochanovce 10,- €
rodina Ondrejičková, Ivanovce 10,- €
f. Meratechnik, Ivanovce 30,- €
rodina Šikudová, Adamovské Kochanovce 50,- €
Bohuznáma rodina, Ivanovce 30,- €
Bohuznáma sestra, Adamovské Kochanovce 10,- €

Bohuznáma rodina, Melčice - Lieskové 10,- €
Bohuznáma sestra, Chocholná - Velčice 30,- €
Bohuznáma rodina, Melčice - Lieskové 10,- €
rodina Fabianová, Adamovské Kochanovce 20,- €
Bohuznáma rodina, Adamovské Kochanovce 10,- €
Bohuznáma sestra, Adamovské Kochanovce 10,- €
rodina Misárošová, Melčice - Lieskové 10,- €
Bohuznáma rodina, Chocholná - Velčice 10,- €
Bohuznáma rodina, Melčice - Lieskové 10,- €
Bohuznáma rodina, Melčice - Lieskové 20,- €
Bohuznáma sestra, Adamovské Kochanovce 30,- €
Bohuznáma rodina, Melčice - Lieskové 5,- €
Bohuznáma sestra, Ivanovce 2,- €
Bohuznáma rodina, Ivanovce 10,- €
Bohuznáma rodina, Ivanovce 10,- €
Bohuznáma rodina, Ivanovce 10,- €
Bohuznáma sestra, Chocholná - Velčice 35,- €
Bohuznáma rodina, Chocholná - Velčice 40,- €
Bohuznáma rodina, Chocholná - Velčice 20,- €
Bohuznáma sestra, Melčice - Lieskové 5,- €
rodina Ambrózyová, Melčice - Lieskové 7,- €

Obsah

Úvodom.....	4
Základné informácie o Cirkevnom zbore.....	7
Srdečne pozývame.....	9
Kronika cirkevného roka 2010.....	10
Naše spoločenstvá.....	55
Zborová knižnica.....	59
Štatistické údaje.....	63

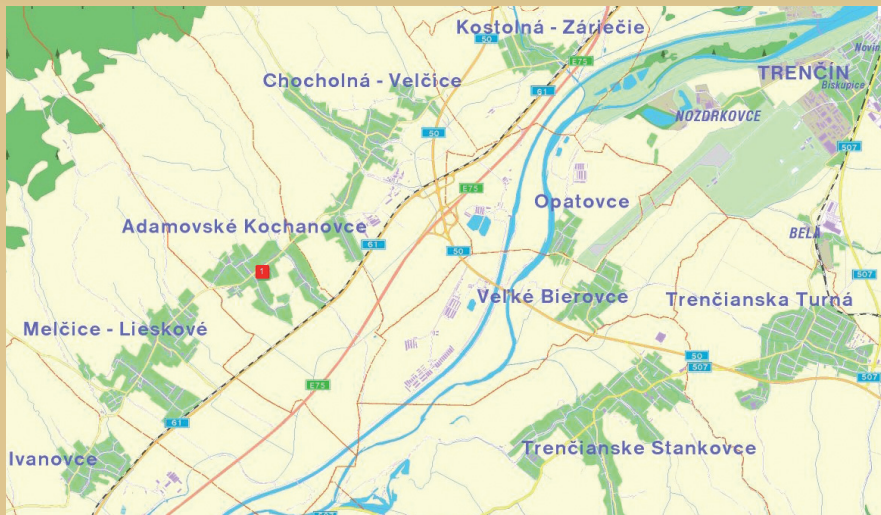
Ročenku zostavili a na jej tvorbe sa podieľali:

Ján Ochodnický, Elena Šikudová, Ľubomíra Adamčiová, Michaela Adamčiová,
Eva Kadlečíková, Eva Mikušat'ová, Oľga Kusendová, Pavla Šikudová,
Leontína Berková, Martin Augustín, Emília Bátovská

Grafická úprava a tlač:

Tising tlačiareň spol. s r.o.
Odborárska 3
915 01 Nové Mesto nad Váhom

913 05 Adamovské Kochanovce 212
Tel.: 032 / 64 902 85, mobil: 0905 / 574 190
E-mail: faraakochanovce@mail.t-com.sk,
kochanovce@ecav.sk
www.faraak.sk